

BESTEMMINGSPLAN COLLECTIEGEBOUW MUSEUM BOIJMANS VAN BEUNINGEN

1 juni 2017

BESTEMMINGSPLAN

COLLECTIEGEBOUW MUSEUM BOIJMANS VAN BEUNINGEN

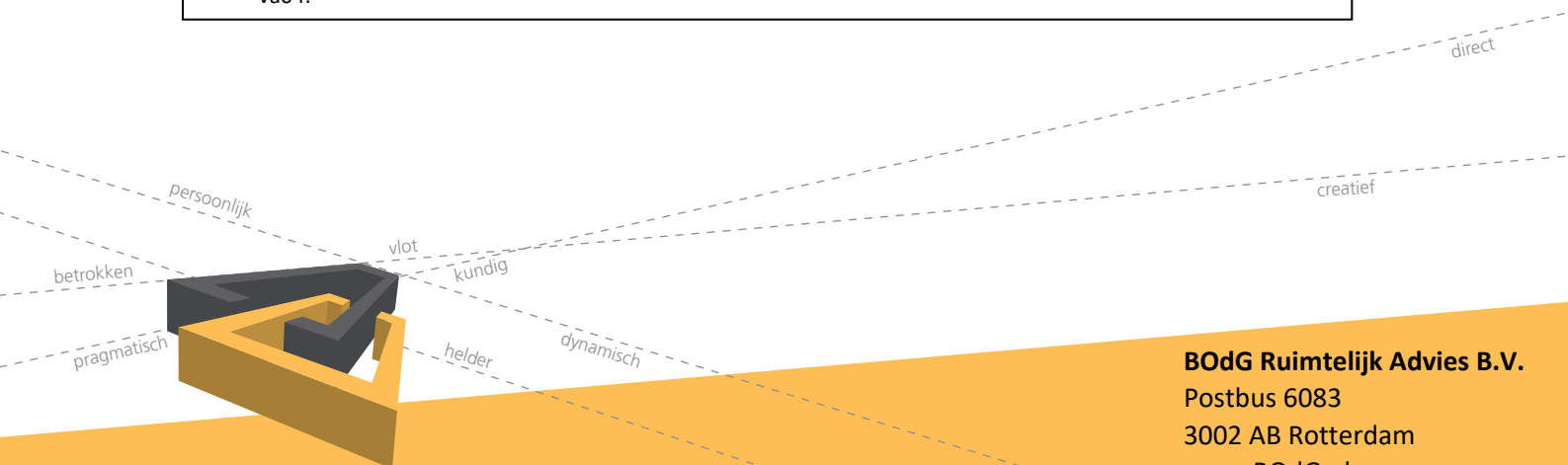
concept ontwerp	17 april 2014
ontwerp	5 september 2014
vaststelling	5 november 2015 / 13 oktober 2016/ 1 juni 2017
gerechtelijke uitspraak	27 juli 2016

Naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 27 juli 2016 (zaaknummer 201509262/1), is bij vaststelling op 13 oktober 2016 een tweetal wijzigingen doorgevoerd:

1. Artikel 8.3.2 van de planregels is zodanig gewijzigd dat een deel van de gevel van het collectiegebouw niet reflecterend wordt uitgevoerd om onaanvaardbare weerspiegelingen tegen te gaan. De bepaling is aangepast conform de door de Afdeling bestuursrechtspraak aangedragen regeling en gepubliceerd onder identificatienummer NL.IMRO.0599.BP2082DepotBvBeun-va02;
2. Artikel 4.1 van de planregels zodanig gewijzigd dat onbebouwde terrassen tot een maximum van 450 m² bvo zijn toegestaan. Aan artikel 8 zijn maatregelen toegevoegd ter borging van privacy en het voorkomen van inkijk van de Kinderpsychiatrische afdeling van het Erasmus MC. Deze wijziging is door de gemeenteraad vastgesteld op 13 oktober 2016 en gepubliceerd onder identificatienummer NL.IMRO.0599.BP2082DepotBvBeun-va03.

Naar aanleiding van beroep tegen het besluit van 13 oktober 2016, is bij vaststelling op 1 juni 2017 een tweetal wijzigingen doorgevoerd:

1. De titel van artikel 8 van de planregels 'Algemene bouwregels' is vervangen door 'Algemene bouw- en gebruiksregels';
2. Artikel 8.4 van de planregels is zodanig gewijzigd dat noch vanuit een voor het publiek toegankelijke ruimte in een gebouw op gronden met de bestemming "Cultuur en ontspanning", noch vanaf een dakterras op datzelfde gebouw zicht mogelijk mag zijn op de kliniek en de buitenruimte van de Kinderpsychiatrische afdeling van het Erasmus MC. Deze wijziging is gepubliceerd onder identificatienummer NL.IMRO.0599.BP2082DepotBvBeun-va04.

INHOUDSOPGAVE

I. TOELICHTING

II. REGELS

III. BIJLAGEN BIJ DE REGELS (APART BIJGEVOEGD)

IV. BIJLAGEN BIJ DE TOELICHTING (APART BIJGEVOEGD)

V. VERBEELDING

I. TOELICHTING

INHOUDSOPGAVE TOELICHTING

1. INLEIDING.....	11
1.1 Aanleiding	11
1.2 Ligging en begrenzing	11
1.3 Vigerend bestemmingsplan	12
1.4 Gekozen planopzet	13
2. BELEIDSKADER.....	15
2.1 Nationaal beleid.....	15
2.2 Provinciaal beleid.....	16
2.3 Gemeentelijk beleid.....	18
3. BESCHRIJVING VAN HET PLAN	21
3.1 Omgeving en huidig gebruik	21
3.2 Projectbeschrijving	26
4. TOETSING AAN OMGEVINGSASPECTEN	31
4.1 Beleid	31
4.2 Water	31
4.3 Milieuzonering	34
4.4 Geluid.....	35
4.5 Luchtkwaliteit	35
4.6 Externe veiligheid	36
4.7 Bodem.....	37
4.8 Archeologie en cultuurhistorie	38
4.9 Flora en fauna	39
4.10 Duurzaamheid en energie	41
4.11 Besluit m.e.r.....	42
5. JURIDISCHE ASPECTEN	43
5.1 Inleiding	43
5.2 De opzet van de planregels.....	43
6. UITVOERBAARHEID.....	47
6.1 Financiële uitvoerbaarheid	47
6.2 Vooroverleg ex artikel 3.1.1. Bro	47

1. INLEIDING

1.1 *Aanleiding*

Omdat een groot deel van de collectie van Museum Boijmans Van Beuningen niet tentoongesteld kan worden, beschikt het museum over verschillende depots. Deze depots voldoen echter al een tijd niet aan de eisen die worden gesteld op het gebied van veiligheid, voorzieningen en risicomanagement. Daarnaast is de kunstcollectie zowel in aantallen als in volume de afgelopen decennia gegroeid, en is de beschikbare opslagruimte ontoereikend geworden. Vandaar dat vanaf 2010 op diverse externe locaties tijdelijk extra depotruimte is gehuurd.

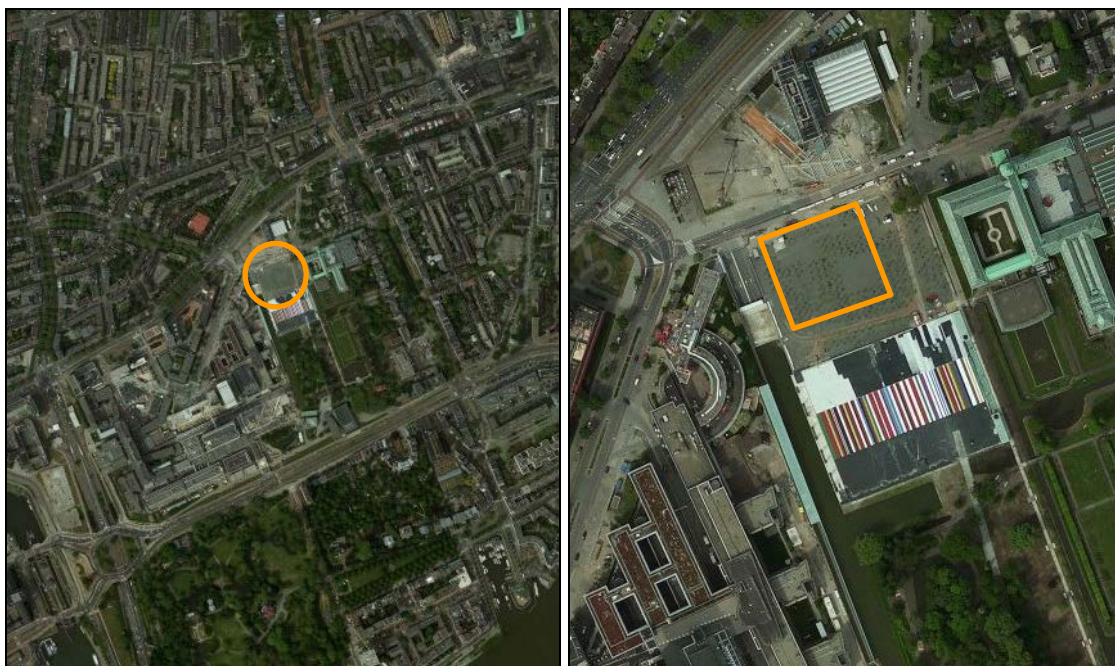
Museum Boijmans Van Beuningen heeft tot taak op professionele wijze zorg te dragen voor de gemeentelijke kunstcollectie en voor bruiklenen van huisstichtingen en andere partners van het museum. Om de veiligheid van en de zorg voor de kunstcollectie op peil te brengen en te houden en hiermee te kunnen voldoen aan zijn taak, is de realisatie van een nieuw type gebouw noodzakelijk: het Collectiegebouw. In het Collectiegebouw zullen kunstobjecten onder de gunstigste klimatologische omstandigheden worden bewaard en bovendien worden veiliggesteld tegen inbraak, brand en waterschade. In het expertisecentrum kunnen kunstobjecten worden beschreven, gefotografeerd, gerestaureerd of geconserveerd. Deze taken zullen niet alleen worden uitgevoerd ten behoeve van de collectie van Museum Boijmans Van Beuningen, maar ook voor particuliere verzamelaars. Daarnaast behoren het samenstellen van tentoonstellingen en het assisteren bij (bruikleen-)transporten tot de dienstverlening aan particulieren. Het museum sluit hiermee aan bij de groeiende publieke interesse voor het verzamelen en beheren van kunst. Anders dan het geval is bij traditionele depots, zal het Collectiegebouw, waar mogelijk, worden opengesteld voor het publiek.

Er is niet alleen aandacht voor inhoudelijke vragen over kunst, maar ook voor diverse aspecten van beheer en behoud van kunstvoorwerpen. Aan beroepsopleidingen op het terrein van kunst en cultuur zullen plaatsen beschikbaar worden gesteld voor training en studie. Bezoekers betreden niet alleen de vrij toegankelijke expositiehallen, maar kunnen ook een kijkje nemen in beperkt toegankelijke ruimten, waar kunstobjecten worden gerestaureerd, geconserveerd en beschreven. Zo ervaart de bezoeker wat er achter de schermen plaatsvindt en wat het 'werken met kunst' inhoudt.

Als locatie is het perceel aangemerkt dat gelegen is tussen het bestaande Museum Boijmans Van Beuningen en de parkeergarage onder het Museumpark. Deze ontwikkeling past niet binnen het geldende bestemmingsplan, vandaar dat een herziening hiervan noodzakelijk is.

1.2 *Ligging en begrenzing*

Het plangebied is gelegen aan de noordzijde van het museumpark, meer specifiek tussen Museum Boijmans Van Beuningen en de entree van de parkeergarage onder het park. De contour van deze parkeergarage is bepalend voor het terrein dat daadwerkelijk bebouwd kan worden en bepaalt daarmee ook de begrenzing van het plangebied. Onderstaand is het plangebied weergegeven.

Afbeelding 1: Ligging van het plangebied (oranje omkaderd).

1.3

Vigerend bestemmingsplan

Voor de locatie is het bestemmingsplan "Hoboken" momenteel het geldende juridisch-planologisch kader. Dit plan is op 15 juni 2006 door de Rotterdamse gemeenteraad vastgesteld en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland op 20 september 2006. Het plan is onherroepelijk sinds 17 november 2006.

Ter plaatse van het plangebied (zie afbeelding 2) is de bestemming 'Groen' van toepassing. Hierbinnen zijn de gronden bestemd voor park, plantsoen, waterpartijen en waterlopen. Ook de realisatie van speelgelegenheden, ondergrondse parkeervoorzieningen, ontsluitingswegen en voet- en fietspaden is binnen deze bestemming mogelijk. Het bouwen van gebouwen is hierbij niet toegestaan; alleen in de bestemming passende bouwwerken, geen gebouwen zijnde, mogen worden opgericht.

Een deel van het plangebied is gelegen ter plaatse van 'wijzigingsgebied II' (in onderstaande figuur aangegeven met 'II' binnen de '-X-X-'-aanduiding. Dit deel van de bestemming 'Groen' mag gewijzigd worden naar de bestemming 'Maatschappelijke doeleinden', teneinde hier een culturele voorziening te kunnen realiseren met een maximale bouwhoogte van 16 meter.

Afbeelding 2: Uitsnede plankaart van het nu geldende bestemmingsplan (plangebied oranje omkaderd).

Realisatie van het Collectiegebouw is niet mogelijk binnen de bestemming 'Groen'. Naast dat de functie niet past in deze bestemming, is het oprichten van gebouwen niet mogelijk binnen Groen. Ook de in het bestemmingsplan "Hoboken" opgenomen wijzigingsbevoegdheden bieden geen soelaas om de gewenste ontwikkeling te realiseren.

1.4 Gekozen planopzet

Dit bestemmingsplan biedt een globale juridisch-planologische regeling, op basis waarvan het Collectiegebouw gerealiseerd kan worden. Deze regeling geschiedt door middel van de bindende planstukken, te weten de planregels en de verbeelding. Zij omvatten enerzijds een vertaling van de beleidsvoorwaarden (hoofdstuk 2) en anderzijds een juridisch kader voor de te realiseren ontwikkeling (hoofdstuk 3). De bindende planstukken worden nader onderbouwd met een toelichting op zowel de planregels als de verbeelding.

Wat betreft de planopzet sluit het bestemmingsplan aan op de gangbare systematiek binnen de gemeente Rotterdam, met inachtneming van de standaard voor vergelijkbare bestemmingsplannen (SVBP 2012) en het Informatie Model Ruimtelijke Ordening (IMRO 2012).

2. BELEIDSKADER

In dit hoofdstuk worden de belangrijkste beleidsstukken aangehaald die betrekking hebben op Rotterdam en in het bijzonder die voor het onderhavige project.

2.1 *Nationaal beleid*

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte 2040

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte 2040 (SVIR) vastgesteld. Deze visie vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving. Tevens vervangt deze visie de ruimtelijke doelen en uitspraken in diverse documenten, zoals de agenda landschap, de agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. De SVIR geeft daarmee een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op Rijksniveau en is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw Rijksbeleid met ruimtelijke consequenties.

Door vaststelling van de SVIR geldt voor de ruimtelijke ordening in brede zin dat een aanzienlijk deel van de Rijkstaken is gedecentraliseerd. Alleen voor een beperkt aantal onderwerpen wordt de bevoegdheid om algemene regels te stellen ingezet. Het gaat hierbij om nationale belangen, zoals kustfundament, grote rivieren en primaire waterkeringen, waarvoor kaderstellende uitspraken zijn opgenomen. Deze zijn zodanig geformuleerd, dat ze beperkingen stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau.

Aangezien een structuurvisie geen bindende werking heeft voor andere overheden dan de overheid die de visie heeft vastgesteld, zijn de nationale belangen uit de structuurvisie die juridische borging vragen geborgd in de Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) Ruimte. Deze AMvB wordt aangeduid als het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) en richt zich op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. Daarnaast zorgt de AMvB voor sturing en helderheid van deze belangen vooraf.

Dit bestemmingsplan heeft geen invloed op één van de onderwerpen van nationaal belang. Het beleid met betrekking tot verstedelijking heeft het Rijk onder het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet' overgelaten aan de lagere overheden. Wel is sprake van een 'ladder' voor duurzame verstedelijking, die is gebaseerd op de 'SER-ladder'. Deze is vastgelegd in het Besluit ruimtelijke ordening. Dit betekent dat voor alle ruimtelijke plannen gekeken moet worden naar de volgende treden:

- is er vraag naar een bepaalde nieuwe ontwikkeling;
- kan hiervoor bestaand stedelijk gebied of bestaande bebouwing worden hergebruikt;
- indien nieuwbouw nodig is, dan dient gezorgd te worden voor een optimale inpassing en bereikbaarheid.

Nota Belvédère

In 1999 is de Nota Belvédère verschenen. Doel van de nota is de cultuurhistorische identiteit meer richtinggevend te laten zijn voor de inrichting van de ruimte. Deze doelstelling wordt in de nota geconcretiseerd in een breed scala van te ondernemen acties op Rijks-, regionaal- en lokaal niveau. In het kader van de nota is een landsdekkend overzicht gemaakt van de cultuurhistorisch meest waardevol geachte steden en gebieden: de Cultuurhistorische Waardenkaart van Nederland (ook wel Belvédèrekaart genoemd). Rotterdam is op deze kaart aangemerkt als een in cultuurhistorisch opzicht belangrijke stad.

De huidige juridische basis voor het omgaan met archeologische waarden is de Monumentenwet uit 1988. In 1998 is het Verdrag van Valletta door de Staten Generaal geratificeerd. Dit verdrag is in de Wet op de archeologische monumentenzorg verankerd, die officieel in werking is getreden op 1 september 2007, ondermeer als wijziging op de Monumentenwet 1988.

In het kader van het project 'modernisering monumentenzorg' (MoMo) hebben per 1 januari 2012 enkele wijzigingen in de wet- en regelgeving plaatsgevonden. Voor het bestemmingsplan-proces is de wijziging van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) de belangrijkste: gemeenten dienen in hun bestemmingsplannen rekening te houden met de aanwezige cultuurhistorische waarden. In de directe omgeving van het plangebied zijn enkele cultuurhistorisch waardevolle panden aanwezig (zie hoofdstuk 3). Ook het Museumpark heeft als restant van de 'groene wig' uit het Uitbreidingsplan van Witteveen (zie § 3.1) enige cultuurhistorische waarde. Hierbij moet opgemerkt worden, dat het park zijn huidige vorm en betekenis heeft gekregen aan het eind van de jaren tachtig.

Conclusie Rijksbeleid ten aanzien van dit bestemmingsplan

Zoals reeds aangegeven heeft dit bestemmingsplan geen invloed op één van de onderwerpen van nationaal belang. Omdat de huidige depots van het Museum Boijmans Van Beuningen verspreid zijn gelegen over de stad en deze deels niet voldoen aan de geldende wet- en regelgeving, is nieuwbouw van een gecentraliseerd depot noodzakelijk. Hiermee wordt de veiligheid van en de zorg voor de kunstcollectie op peil gebracht en gehouden. Het betreft hier een collectie van grote (inter)nationale cultuurhistorische waarde.

Vanwege de ligging in bestaand stedelijk gebied kunnen de decentrale overheden op basis van het Rijksbeleid maatwerk leveren en inspelen op specifieke wensen. Een studie naar de geschiktheid van bestaande gebouwen als depotgebouw, heeft uitgewezen dat deze niet voldoen aan de gestelde eisen. Het gaat dan met name om de combinatie van verdiepingshoogte, hoge vloerbelastingen en zeer zware brandwerendheidseisen. Nieuwbouw op de nu voorgestane locatie biedt de meeste meerwaarde, zowel op het gebied van bereikbaarheid (centraal in de stad) als op het gebied van kostenvoordelen ten aanzien van personele inzet en kunsttransport. Doordat de footprint van het gebouw wordt geminimaliseerd, wordt het huidige ruimtegebruik zo min mogelijk aangetast. Geconcludeerd wordt, dat de beoogde ontwikkeling geen strijdigheid vertoont met het nationale beleidskader.

2.2 Provinciaal beleid

Visie op Zuid-Holland

Op 2 juli 2010 hebben Provinciale Staten van de provincie Zuid-Holland de Provinciale Structuurvisie, evenals de bijbehorende Verordening Ruimte en de Uitvoeringsagenda vastgesteld. De visie voldoet aan de eisen uit de Wet ruimtelijke ordening en geeft een doorkijk naar 2040 en de visie voor 2020 met bijbehorende uitvoeringsstrategie. Met deze integrale Structuurvisie voor de ruimtelijke ordening zijn het streekplan 'Zuid-Holland Oost' en de nota 'Regels voor Ruimte' vervallen. De structuurvisie is inmiddels driemaal herzien, waarbij de laatste herziening op 30 januari 2013 door Provinciale Staten is vastgesteld.

In de visie staat hoe de provincie samen met haar partners wil omgaan met de beschikbare ruimte. De kern van het provinciaal ruimtelijk beleid is het realiseren van een samenhangend

stedelijk en landschappelijk netwerk om de economische concurrentiepositie te versterken. Hierdoor is in Zuid-Holland goed wonen, werken en recreëren voor iedereen binnen handbereik. Duurzame ontwikkeling en klimaatbestendigheid zijn daarbij belangrijke pijlers.

In het algemeen geldt dat behoud en verbetering van de landschappelijke kwaliteit van belang zijn en daarmee ook terughoudendheid met verdere verstedelijking. Prioriteit wordt daarom gegeven aan het vernieuwen, verbeteren, structureren en verdichten van het stedelijk gebied, met inachtneming van de eisen die aan een goed woon-, werk- en leefmilieu worden gesteld. De provincie stuurt op hoofdlijnen door kaders te stellen en het lokale bestuur ruimte te geven bij de ruimtelijke inrichting. Deze aanpak sluit aan bij de nieuwe stijl van besturen: 'Lokaal wat kan, provinciaal wat moet.'

De functiekaart geeft de gewenste en mogelijke ruimtelijke functies weer die in de structuurvisie zijn geordend, begrensd en vastgelegd als ruimtelijk beleid tot 2020. Zo biedt de kaart ruimte aan diverse belangen in Zuid-Holland. De functiekaart is vergelijkbaar met de voormalige streekplankaarten. Terwijl de functiekaart stuurt op het 'wat en waar', stuurt de kwaliteitskaart op het 'waar en hoe'. Op de kaart zijn zowel de bestaande als de gewenste kwaliteiten benoemd op een globale, regionale schaal. De kwaliteitskaart toont de diversiteit van Zuid-Holland en brengt de ruimtelijke kwaliteiten van provinciaal belang in beeld. De kaart geeft vanuit een kwalitatieve invalshoek richting en randvoorwaarden aan de ordening en ontwikkeling van de ruimte in Zuid-Holland.

Op de functiekaart is het plangebied aangeduid als 'stads- en dorpsgebied met hoogwaardig OV' (oranje arcering). 'Stads- en dorpsgebied' wordt in de structuurvisie gedefinieerd als "aaneengesloten bebouwd gebied, waarin de functies wonen, werken en voorzieningen gemengd en gescheiden voorkomen". Het betreft die gebieden binnen de in de provinciale verordening opgenomen bebouwingscontouren die al bebouwd zijn, dan wel de hierbinnen gelegen nog niet bebouwde gebieden waar al wel plannen voor of in uitvoering zijn. De verstedelijkingsopgave richt zich voornamelijk op deze gebieden. De toevoeging 'met hoogwaardig OV' houdt in, dat de betreffende delen van het stads- en dorpsgebied in de nabijheid en invloedssfeer van haltes van hoogwaardig openbaar vervoer van het Zuidvleugelnet liggen.

Om het provinciaal ruimtelijk beleid uit te voeren heeft de provincie verschillende instrumenten, waarvan de eerder genoemde Verordening Ruimte er één is. Deze verordening stelt regels aan gemeentelijke bestemmingsplannen. In het algemeen lenen vooral onderwerpen met heldere criteria, weinig gemeentelijke beleidsvrijheid en een zwaarwegend provinciaal belang zich hiervoor. In deze Verordening is het plangebied gelegen binnen de 'bebouwingscontour' en binnen het 'bestaand stads- en dorpsgebied'. Binnen deze gebieden bestaat ruimte voor herstructurering, intensivering en/of transformatie van het stedelijk en dorpsgebied.

Conclusie provinciaal beleid ten aanzien van dit bestemmingsplan

De ontwikkeling bevindt zich binnen de bebouwingscontour zoals deze is opgenomen in de provinciale verordening. Stedelijke functies, waaronder ook een collectiegebouw ten behoeve van een museum gerekend kan worden, passen binnen 'bestaand stads- en dorpsgebied', waartoe het gebied op grond van de verordening behoort. De voorgenomen ontwikkeling vertoont dan ook geen strijdigheid met het provinciale beleid.

Stadsvisie Rotterdam 2030

De Stadsvisie Rotterdam 2030 is vastgesteld op 27 november 2007 door de gemeenteraad van Rotterdam. De stadsvisie is een ontwikkelingsstrategie voor de periode tot 2030 en heeft als missie te komen tot een sterke economie en een aantrekkelijke woonstad. Deze missie is uitgewerkt in een aantal kernbeslissingen op het gebied van wonen en economie.

Ter versterking van de economische structuur zijn drie kernbeslissingen geformuleerd:

1. Kennis en innovatie: een stad die wil blijven meespelen op de wereldmarkt, biedt een goed vestigingsklimaat aan bedrijven. Belangrijke aspecten van een dergelijk klimaat zijn voorwaarden die voortdurende innovatie mogelijk maken en stimuleren. Wil Rotterdam een innovatief vestigingsklimaat scheppen, dan moet de stad transformeren van een werkstad naar een kennisstad. Deze transformatie is al volop gaande.
2. Voorzieningen en vrije tijd: het is van belang om het aantal bezoekers aan de stad en de verblijfsduur te vergroten. Rotterdam zet dan ook in op de verdere versterking van vrijetijdsvoorzieningen. Hierdoor wordt de stad ook aantrekkelijker en afwisselender.
3. Ruimte voor bedrijvigheid: in Rotterdam gaat het om een grote verscheidenheid aan type bedrijfslocaties voor specifieke doelgroepen. Het is van belang om de belangrijkste en grootste vestigingslocaties beter te profileren en voldoende ruimte te creëren voor de betreffende doelgroepen.

In de Stadsvisie zijn op basis van effectmeting dertien gebiedsontwikkelingen aangewezen die het belangrijkst zijn voor de realisatie van de doelen 'sterke economie' en 'aantrekkelijke woonstad'; de zogenoemde VIP-gebieden die prioriteit verdienen bij de uitvoering. Het plangebied behoort tot het VIP-gebied 'EMC - Hoboken', waarbij ruimte wordt geboden aan medische bedrijvigheid en onderzoek, wonen, voorzieningen en onderwijs. Ook is het van belang dat het gebied rondom het Erasmus Medisch Centrum een betere aansluiting krijgt met de rest van de binnenstad.

Daarnaast maakt het plangebied deel uit van het 'Internationaal centrum Rotterdam', waar het versterken en het uitbouwen van de vrijetijdseconomie een belangrijk speerpunt is. Dit kan ook gerealiseerd worden door hoogstaande architectonische kwaliteit. Dit oefent namelijk aantrekkingskracht uit op (internationale) bezoekers van de stad en verleidt ze tot het (langer) verblijven. Het verder uitbouwen van het architectuurklimaat is dan ook zeer gewenst.

Binnenstad als city lounge, binnenstadsplan 2008-2020

Het is voor een grote stad als Rotterdam van belang om een aantrekkelijke binnenstad te hebben; een binnenstad met uitstraling en sfeer. Het gaat hierbij om de kwaliteit van de inrichting van de openbare ruimte, de afwikkeling van het autoverkeer, ruimte voor de voetganger en vooral om een goede invulling van de plinten van gebouwen. Culturele voorzieningen, evenementen en terrassen zijn hier onlosmakelijk mee verbonden. Deze geven de stad de sfeer die bewoners en bezoekers bindt. Ook voor het bedrijfsleven is de uitstraling van de binnenstad en de ontmoetingsfunctie belangrijk. Om hierin een kwaliteitsslag te maken heeft de gemeenteraad eind 2008 het binnenstadsplan 'Binnenstad als city lounge' vastgesteld.

Met betrekking tot de vrijetijdssector heeft de binnenstad zich de afgelopen decennia enorm ontwikkeld, waarbij is ingezet op een verbreding en vergroting van het aanbod van voorzieningen. Om het aantal (inter)nationale bezoekers aan de stad verder te laten groeien,

is verdieping van het aanbod noodzakelijk. Om dit te bereiken, wordt ingezet op een onderscheidend aanbod in alle sectoren: hotels, horeca, leisure en cultuur. Hierbij wordt opgemerkt, dat zeker in de culturele sector investeringen nodig zijn om een toonaangevende cultuurstad te blijven. Om de 'city lounge sfeer' over de hele breedte van de binnenstad op te roepen, is concentratie van voorzieningen nodig. Voor de grotere voorzieningen wordt ingezet op een aantal focusgebieden, waaronder het Museumpark.

Gebiedsvisie Hoboken 2030

De gebiedsvisie Hoboken is in 2009 vastgesteld en geeft een richtinggevende en kaderstellende beeldende beschrijving van de ontwikkeling van Hoboken tot 2030. In 2030 vormt dit deel van de binnenstad één van de belangrijkste aanjagers van de Rotterdamse economie, met de medische, wetenschappelijke, onderwijs- en culturele topinstellingen als spil. Het vormt dan ook één van de internationale topmilieus op medisch, wetenschappelijk en cultureel gebied. Nieuwe gebouwen en de inrichting van de openbare ruimte zijn hierbij innovatief en duurzaam; de architectuur heeft een allure passend bij een internationaal topmilieu. Hiervoor is in de visie dan ook een tiental 'principes' opgesteld, die als leidraad dienen voor nieuwe ontwikkelingen (de zogenaamde Hoboken-principes).

Het Museumpark is in deze visie aangemerkt als 'internationaal cultuurpodium'. Door de hoge concentratie van culturele instellingen in en rond het park, trekt dit gebied jaarlijks een grote stroom bezoekers. Het vormt dan ook een ontmoetingspunt voor omwonenden, Rotterdammers en (inter)nationale bezoekers. Maar het Museumpark is ook een uitwisselingsplek voor culturele en maatschappelijke programma's, waardoor het park een fysiek en programmatisch scharnierpunt tussen wijk en wereld vormt. In de gebiedsvisie wordt ingezet op het verbeteren van de randen van het park en verdere versterking van de afzonderlijke culturele instellingen daarin. Deze instellingen kunnen met behoud van eigen identiteit voorzien in hun uitbreidingsbehoefte.

Welstandsnota Rotterdam

Het welstandsbeleid is op 11 oktober 2012 door de gemeenteraad vastgelegd in de 'Welstandsnota Rotterdam'. Deze nota is een geactualiseerde versie van de 'Koepelnota Welstand Rotterdam' uit 2004 die hiermee is komen te vervallen. Op de kaart 'Welstandsniveau's' behorende bij deze nota is aangegeven welk welstandsregiem van toepassing is: vrij, regulier of bijzonder.

Het plangebied valt binnen het welstandsregiem 'bijzonder' en binnen het gebiedstype 'stedelijke groengebieden'. Deze delen van de stad hebben overwegend een recreatieve functie die eventueel wordt gecombineerd met waterhuishoudkundige, educatieve en ecologische functies. Stedelijke groengebieden zijn aangelegd in samenhang met het omliggende (woon)gebied. Uitgangspunt in deze gebieden is het handhaven of versterken van het contrast tussen het groene karakter van de stadsparken en het stedelijke gebied rondom. Wel met inachtneming van de onderlinge verwevenheid in stedenbouwkundig opzicht. Belangrijk voor (toekomstige) bebouwing is dat deze alzijdig is en aansluit bij het karakter van het groengebied.

Hoogbouwvisie 2011

De vastgestelde Hoogbouwvisie 2011 vormt een herijking van het oude hoogbouwbeleid en geldt voor alle nieuwe hoogbouwinitiatieven. Hiervoor wordt in de binnenstad een theoretisch maximale hoogte van 200 meter gesteld. Deze hoogte is een dynamische begrenzing en groeit mee met de stad. De herziening bestaat uit een viertal onderdelen die de kern vormen van dit

beleid: de hoogbouwzone en maximum hoogte, de 'continue stad', het klimaat en volume- en 'slankheids'-regels. Daarnaast worden aan gebouwen die tot de hoogbouwzone worden gerekend aanvullende eisen ten aanzien van daklandschappen, beëindiging, parkeren, duurzaamheid en vergunningen gesteld.

In Rotterdam kan een lijn worden getrokken die vanaf het Hofplein via de Coolingsingel eindigt op het Wilhelminaplein. Dit is de ruggengraat van de Rotterdamse hoogbouw, waar de diverse deelgebieden op aansluiten, de zogenaamde hoogbouw-as. Aan deze as grenzen de locaties waar een concentratie van hoogbouw aanwezig is: het Centraal District Rotterdam, Het Wijnhaveneiland en de Kop van Zuid. Vanuit hier loopt de hoogbouw in de binnenstad af naar 70 meter richting de grenzen van de hoogbouwzone. De grens, die in hoofdlijnen de afbakening is voor het hoogbouwbeleid, is de brandgrens.

Het Museumpark, en daarmee ook het plangebied, maakt geen deel uit van de hoogbouwzone. Ondanks dat het hoogbouwbeleid niet van toepassing is, is het wel wenselijk om een hogere kwaliteit van het 'daklandschap' te realiseren. Dit draagt namelijk bij aan de belevingswaarde van hoogbouw en aan het realiseren van klimaatdoelstellingen op het gebied van waterhuishouding en energieverbruik. Daarnaast is het van belang dat hoogbouw wordt voorzien van goede buitenruimten. Het vergroenen van daklandschappen en het plaatsen van terrassen op de 'vijfde gevel' is dan ook zeer gewenst. Tevens is het wenselijk om het gebouw zo vorm te geven, dat technische installaties aan het zicht worden onttrokken.

Midden in de Stad, Het Rotterdamse Cultuurplan 2013-2016

Het Cultuurplan 2013-2016 vormt de basisinfrastructuur voor de culturele sector en is het instrument voor de meerjarige financiële ondersteuning van culturele organisaties die van belang worden geacht voor een veelzijdig, kwalitatief hoogstaand en zo volledig mogelijk cultureel aanbod in de stad.

In het cultuurplan wordt de realisatie van een Collectiegebouw nodig geacht, als oplossing voor de depotproblematiek van Museum Boijmans Van Beuningen. In het Collectiegebouw zal onder meer een deel van de gemeentelijke collectie beeldende kunst moeten worden ondergebracht die in beheer is bij het museum. Bij de bespreking van de Kaderbrief 2011 heeft de gemeenteraad een motie aangenomen waarin het college wordt verzocht om vanaf 2013 jaarlijks een bepaald bedrag aan het Cultuurplanbudget te onttrekken voor de exploitatie van een definitieve depotoplossing. De motie verzoekt het college tevens het geld beschikbaar te houden voor het Cultuurplan 2013-2016 zolang deze middelen niet nodig zijn voor de realisatie van het collectiegebouw.

Conclusie gemeentelijk beleid ten aanzien van dit bestemmingsplan

De voorgenomen realisatie van een collectiegebouw kent geen strijdigheid met de visie van de gemeente. Het collectiegebouw vormt een duurzame oplossing voor de depotproblematiek en past op cultureel gebied binnen de visie voor Hoboken. Daarnaast is veel aandacht voor de architectonische inpassing. Dit oefent aantrekkingskracht uit op (internationale) bezoekers van de stad en verleidt ze tot het (langer) verblijven. Het plan sluit daarmee nadrukkelijk aan op de Hobokenprincipes. Met betrekking tot welstand heeft de Welstandscommissie geadviseerd om het bouwplan te beoordelen op de algemene welstandscriteria. Het college van burgemeester en wethouders heeft het advies overgenomen.

3. BESCHRIJVING VAN HET PLAN

In dit hoofdstuk wordt een beschrijving gegeven van de bestaande situatie, het huidige gebruik van de omgeving en de beoogde nieuwe situatie.

3.1 *Omgeving en huidig gebruik*

3.1.1 *De wijk Hoboken*

Hoboken is vernoemd naar de voormalige bewoners van villa Dijkzigt (nu het Natuurhistorisch Museum Rotterdam) en eigenaren van het voormalige buitengoed, de familie Hoboken. Het 'Land van Hoboken' is tot diep in de 20ste eeuw in stedenbouwkundig opzicht een onontgonnen gebied. Pas in de jaren 20 van de vorige eeuw is het landgoed verworven, als gevolg waarvan het 54 hectare tellende gebied in eerdere uitbreidingsplannen steeds buiten beschouwing is gebleven. Hierdoor vormde het 'Land van Hoboken' een groene oase in een steeds verder verstedelijkte omgeving.

Nadat eerst Granpré Molière en daarna Van der Vlugt nog ieder een plan voor het gebied hadden gemaakt, ontwierp W.G. Witteveen in 1926 zijn uitbreidingsplan voor het 'Land van Hoboken'. In deze visie vormde het landgoed een groene schakel in de verbinding van stadsparken. Hiertoe werd een lengtepark met 'parkway' en daaraan bebouwingsmogelijkheden ontworpen. Binnen dit plan werden het Museum Boijmans Van Beuningen, de witte villa's aan de Jongkindstraat en het Unilevergebouw (nu Hogeschool Rotterdam) gerealiseerd. In 1939 volgde nog het Erasmiaans Gymnasium van architect Van der Steur.

In de jaren '50 bood Hoboken ruimte aan een aantal grote manifestaties zoals Ahoy en de Floriade. In het naoorlogse Basisplan van Van Traa werd echter voorgesteld het gebied verder om te vormen tot een parkachtig complex, met daarin een aantal grote gebouwen met bijzondere bestemming in een meer of minder los onderling verband. Het Dijkzigt ziekenhuis werd als één van de grote gebouwen met bijzondere bestemming uit het Basisplan in het begin van de jaren '60 gerealiseerd. De komst van het ziekenhuis is bepalend geweest voor de rest van de ontwikkelingen in het plangebied, zoals de realisatie van de 7e medische faculteit van Nederland in 1966 en de bouw van het Sophia Kinderziekenhuis begin jaren '90. Uit deze tijd dateren ook het gebouw van het GAK op de hoek 's-Gravendijkwal - Rochussenstraat en het daar tegenover liggende gebouw van ENECO, samen een 'poort' vormend aan het begin van de Maastunnel-traverse. Deze cultuurhistorisch waardevolle en verkeerteknisch innovatieve traverse is in 1940 gereed gekomen en de 's-Gravendijkwal en het Droogleeuwer Fortuynplein maken hier deel van uit.

Dankzij deze geschiedenis bevindt zich in Hoboken een groot aantal historisch relevante gebouwen, hetgeen onder andere tot uitdrukking komt in een aantal rijks- en gemeentelijke monumenten. De oudste rijksmonumenten worden gevormd door laat negentiende-eeuwse herenhuizen langs de Westersingel. Daarnaast zijn gebouwen uit de periode van de Jongere Bouwkunst (1850-1940) als rijksmonument aangewezen. Hieronder bevinden zich onder andere Museum Boijmans Van Beuningen, huis Sonneveld en de remonstrantse kerk.

Het huidige Hoboken wordt omringd door hoogstedelijke woongebieden, zoals Delfshaven, het Oude Westen, het Scheepvaartkwartier en Cool. Daarnaast bevindt zich ten zuiden van Hoboken een belangrijke buitenruimte van formaat: Het Park aan de Maas met de Euromast als een van de toeristische trekpleisters. Qua functioneren en gebruik kan het voormalig

landgoed onderverdeeld worden in vier deelgebieden, te weten Erasmus MC (A), Scholendriehoek (B), het Museumpark inclusief musea en villabebouwing (C) en de Westersingel (D).

Afbeelding 3: De wijk Hoboken met haar deelgebieden.

3.1.2

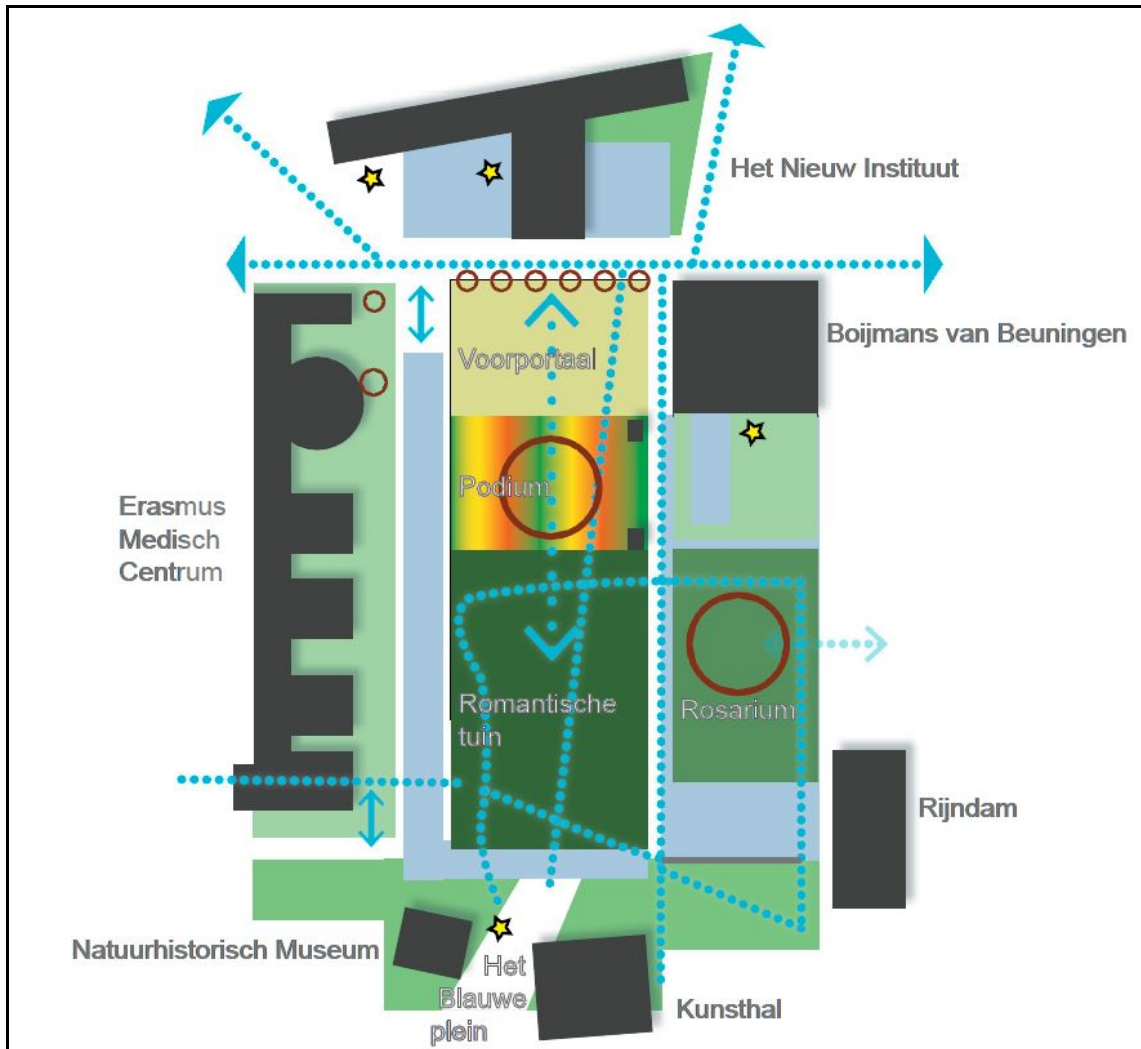
Het Museumpark

Het plangebied maakt deel uit van het deelgebied 'Museumpark'; dit is een restant van de 'groene wig' uit het Uitbreidingsplan van Witteveen, waarbij de relatie met Het Park door de noodzakelijke ophoging van de Westzeedijk niet meer aanwezig is. Het Museumpark heeft zijn huidige vorm en betekenis gekregen aan het eind van de jaren tachtig. Een belangrijke recente ingreep in het park is de aanleg van de Museumparkgarage geweest. Deze garage ligt onder een groot deel van het park en aanpassingen aan het park bleken met de aanleg van deze garage noodzakelijk. In 2012 zijn deze ingrepen afgerond.

Het Museumpark is een van de vier belangrijkste parken in Rotterdam en behoort samen met het Wijkpark van het Oude Westen en Het Park tot de parkenzone ten westen van de binnenstad. De drie parken worden aaneengeregen door de Westersingel. De parkenzone is essentieel voor de kwaliteit van wonen, werken en verblijven. Daarnaast vormt het Museumpark een ontmoetingsplek voor omwonenden, alle Rotterdammers en (inter-) nationale bezoekers, maar doet het ook dienst als een uitwisselingsplek voor culturele en maatschappelijke programma's. In en rond het Museumpark bevinden zich nationale topinstituten op cultureel gebied: Het Nieuwe Instituut, Museum Boijmans Van Beuningen, de Kunsthal, het Natuurmuseum, Chabotmuseum en de Arminiuskerk. De hoge concentratie van culturele instellingen trekt jaarlijks een grote stroom bezoekers. Deze toestroom maakt het Museumpark, naast een lokaal, ook tot een internationaal adres. Dit Internationaal Cultuurpark heeft het karakter van een levendig stadspark met internationale allure.

Het Museumpark is een stedelijk park, omringd door gebouwen en opgebouwd uit een aaneenschakeling van verschillende parkruimten: de Kamers. Een netwerk van routes zorgt voor de onderlinge verbindingen en voor de aansluitingen op de stad. De parkruimten worden zeer verschillend gebruikt, aansluitend op hun verschillende sferen en hun ligging ten

opzichte van de culturele functies en de overige stedelijke voorzieningen. In het westelijk deel van het Museumpark zijn vier kamers gelegen: het Voorportaal, het Podium, de Romantische Tuin en het Blauwe Plein. Ten oosten van deze kamers ligt nog een aantal ruimten: het Rosarium met de oude oprijlaan van het 'Land van Hoboken' en de Museumtuin van Boijmans Van Beuningen. Hieronder worden deze kamers en ruimten nader toegelicht.

Afbeelding 4: Het gebruiksschema van het Museumpark.

Het Voorportaal

Het Voorportaal is ontworpen als boomgaard op schelpengrond. Het vormt de schakel van het Museumpark met de omgeving van de Rochussenstraat. Het Nieuwe Instituut, Museum Boijmans Van Beuningen en de afdeling kinderspsychiatrie van het Erasmus MC en de entree voor de auto's van de Museumparkgarage vormen de begrenzingen. Het Voorportaal biedt vooral kijkgroen. De verblijfskwaliteit bevindt zich aan de rand, aansluitend op Het Nieuwe Instituut. Het Voorportaal is naar aanleiding van de bouw van de Museumparkgarage opnieuw ingericht. De schelpen zijn vervangen door wit grind, er is een grid van Robinia's geplaatst ter vergroening van het Voorportaal en er is verlichting aangebracht. Belangrijke aandachtspunt voor dit deel van het Museumpark is de verbetering van deze noordelijke entree. Het gaat hierbij onder andere om de verbetering van de oversteekbaarheid van de Rochussenstraat en een betere uitstraling van de Museumparkstraat en de Jongkindstraat. Deze ontwikkeling maakt geen deel uit van dit bestemmingsplan.

Het Podium

Het Podium is één van de belangrijkste stedelijke manifestatieterreinen. Het Podium is een deel van het jaar geprogrammeerd met festivals zoals de Parade. Op het dak van de parkeergarage is een kleurrijk evenemententerrein aangelegd in de kleuren van Europese vlaggen en een waterkunstwerk. Belangrijke elementen zijn de entrees voor de garage en de karakteristieke randen. Het Podium is via drie entrees bereikbaar en wanneer het in gebruik is, levert het een belangrijke bijdrage aan de beleving van Het Museumpark. Het dagelijks gebruik verdient echter verbetering. Daarom wordt gewerkt aan een versterking van de betekenis door kleinschalige activiteiten.

De Romantische Tuin

De Romantische Tuin bezit met haar natuurlijke beslotenheid de meest klassieke parksfeer, met de diversiteit aan bomen, landschappelijke elementen, de planten en de bijzondere routing erdoorheen: dit is echt een wandelgebied. In de Romantische tuin zijn alle plantvakken kleurrijk aangelegd. Verder is hier recentelijk een nieuwe entree naar het Erasmus MC gerealiseerd. Opgave voor de Romantische Tuin is vooral om het huidige karakter goed te bewaren en de routing door het parkdeel te versterken door de aansluitingen op de randen.

Het Blauwe Plein

Het Blauwe Plein slaat de brug naar de Westzeedijk. Vanaf de zuidzijde ligt het park aan de dijk van waaruit op ontspannen wijze aan weerszijden van de Kunsthal het park moet worden bereikt. Tussen Kunsthal en Natuurhistorisch Museum is sprake van een aangename ruimte met het Blauwe Plein als welkomstplek voor het park. Ten oosten van de Kunsthal geven de volwassen bomen meteen de indruk van een park maar hier ligt verhoudingsgewijs veel infrastructuur. Hier is dan ook de opgave gelegen om het Museumpark via een nieuwe "Parkenknoop" over de Westzeedijk te verbinden met Het Park.

Het Rosarium

Het Rosarium wordt als open, hoogwaardige en groene plek zeer intensief gebruikt door veel verschillende groepen uit de stad om te zitten op de banken en om te verblijven op het veld. De oostrand wordt begrensd door achtertuinen en erven. Dit geeft een sterk groen beeld, maar door het gebrek aan verbinding ligt dit deel van het park er wat afgelegen bij.

Aan de oostzijde is een extra doorsteek voor voetgangers tussen het Museumpark en de Westersingel sterk gewenst. Immers, ten oosten liggen belangrijke woongebieden zoals Cool die nu een matige toegang hebben tot het park. Met een nieuwe entree kan de doorwaadbaarheid van het park enorm worden versterkt. Indien het Rijndam gaat vernieuwen komt daar een betere relatie binnen handbereik: een goed evenwicht tussen gebouw en park en een grotere bereikbaarheid van de Westersingel.

3.1.3 *Museum Boijmans Van Beuningen*

Het museum ontstond dankzij het legaat van de Rotterdamse verzamelaar Frans Jacob Otto Boijmans (1767-1847) aan de stad Rotterdam in 1841. De schilderijen en andere kunstvoorwerpen werden hierbij ondergebracht in het historische Schielandshuis en in 1849 werd hier het Museum Boijmans geopend. Bij een brand in 1864 ging een deel van de collectie verloren. Door nieuwe aankopen en schenkingen breidde de collectie nadien gestaag uit. Zo verwierf het museum in 1958 de collectie van de havenbaron D.G. van Beuningen. Dat was zo'n mijlpaal dat de naam van het museum werd veranderd in Museum Boijmans Van Beuningen. Dankzij deze en andere particuliere verzamelaars heeft het museum de basis weten te leggen voor de verscheidenheid van de huidige collectie. Zo bezit het museum als

enige in Nederland schilderijen van Van Eyck, Titiaan, Jheronimus Bosch, Pieter Bruegel de Oude en Dalí.

Door de uitbreiding van de collectie werd het Schielandhuis te klein. In 1935 werd dan ook een nieuw (en het huidige) gebouw betrokken. Dit pand is ontworpen door Ad van der Steur en samen met de toenmalige museumdirecteur hadden zij één ideaal: het nieuwe museumgebouw moest een plek zijn waar je naartoe ging om van kunst te genieten. Geen overvolle wanden en slecht licht zoals in het 17e-eeuwse Schielandshuis, maar een modern gebouw dat geheel was toegerust op zijn taak. Van der Steur liet zich dan ook inspireren door de leefomgeving van particuliere verzamelaars en koos vooral voor kleine intieme ruimtes. Zichtassen, variatie van de zalen in grootte en vorm, maar ook de afwisseling van tentoonstellingszalen met ruimtes waar de bezoeker even tot rust kon komen en kon genieten van het omliggende park, moesten ervoor zorgen dat de vermoeidheid niet zou toeslaan.

Afbeelding 5: Het huidige pand van Museum Boijmans Van Beuningen.

Ondanks de toen in Rotterdam actieve architecten van het Nieuwe Bouwen werd gekozen voor een meer behoudende vorm van architectuur en voor de toepassing van traditionele materialen als baksteen, natuursteen en koper. Karakteristiek voor die architectuur én de toenmalige opvatting over een museum is de statige, door een toren geaccentueerde entree. In 1971 vond een aanzienlijke uitbreiding plaats aan de linkerkant van het gebouw. Er werd een expositieruimte gebouwd, ontworpen door architect Alexander Bodon. De drie enorme, flexibele ruimtes kunnen steeds anders worden ingedeeld afhankelijk van de tentoonstelling. De zalen zijn wit en hebben een diffuus bovenlicht. Alles wat de aandacht van de kunst zou kunnen afleiden is uitgebannen, op het grote raam na dat uitzicht biedt op de tuin. Omstreeks 1990 werd aan de achterzijde van het museum een paviljoen gebouwd, ontworpen door architect Hubert-Jan Henket, bestemd voor de collectie Van Beuningen-De Vriese (kunstnijverheid en industriële vormgeving). In 2003 is het tentoonstellingsgebouw door het Vlaamse architectenbureau Robbrecht & Daem Architecten voorzien van een reeks nieuwe zalen, die als een krans om de grote zalen van Bodon heen zijn gesitueerd. In deze zalen is gebruikgemaakt van helder en gematteerd glas, beton én hier en daar de oorspronkelijke muur van baksteen. Samen met de bibliotheek aan de straatzijde is dit de recentste uitbreiding van het museum.

3.2 Projectbeschrijving

3.2.1 Aanleiding

Een groot deel van de collectie van Museum Boijmans Van Beuningen kan niet tentoongesteld worden en wordt daarom opgeslagen. Het museum beschikt hierbij over verschillende depots, die echter al vele jaren niet voldoen aan de eisen die worden gesteld op het gebied van veiligheid, voorzieningen en risicomanagement. Zo is het depot onder het museum in 2005 afgekeurd vanwege risico's op wateroverlast. Ook het depot Metaalhof is in 2005 afgekeurd en in 2009 opnieuw aangemerkt als onvoldoende veilig op het gebied van brandpreventie en compartimentering. Omdat de kunstcollectie zowel in aantallen als in volume de afgelopen decennia gegroeid is, is de beschikbare opslagruimte daarnaast ontoereikend. Vandaar dat vanaf 2010 op diverse externe locaties tijdelijk extra depotruimte is gehuurd. Dit is echter een onwenselijke situatie; om de veiligheid van en de zorg voor de kunstcollectie op peil te brengen en te houden en hiermee te kunnen voldoen aan zijn taak, is de realisatie van een nieuw type gebouw noodzakelijk: het Collectiegebouw.

Het Collectiegebouw biedt zoals gezegd ruimte voor het beheer en onderhoud van de collecties die aan de zorgen van de Stichting tot Beheer Museum Boijmans Van Beuningen zijn toevertrouwd én aan particuliere collecties. In dit gebouw wordt op allerlei manieren gewerkt om het culturele erfgoed op peil te houden, dan wel te brengen. De kunstobjecten worden onder optimale omstandigheden (veiligheid, klimaat, licht, etc.) en op maat bewaard. Waar het museum allereerst een tentoonstellingsinstituut is, is het Collectiegebouw de instelling die het museum letterlijk 'voedt', doordat de kunstwerken die in het museum te zien zijn, veelal uit de schatkamers van het Collectiegebouw afkomstig zijn. Daarnaast gaan de kunstwerken goed verpakt, verzekerd en beveiligd op reis naar alle uithoeken van de wereld. Alle handelingen die hiervoor nodig zijn worden in het Collectiegebouw verricht. Daarnaast vinden in goed geoutilleerde ateliers restauraties plaats om de conditie van de werken te verbeteren en/of ze te behouden voor verval. Onderscheidend in dit concept is dat het Collectiegebouw gedeeltelijk toegankelijk is. Het publiek kan van (de resultaten van) deze werkzaamheden – die in een museum grotendeels achter de schermen plaatsvinden – kennismaken via een route die door het gebouw loopt, in de diverse galeries en via diverse virtuele media. De museumbezoeker ervaart het Collectiegebouw als een spannend gebouw, waar hij van harte welkom is.

3.2.2 Het Collectiegebouw

Als locatie voor het nieuwe Collectiegebouw is het perceel aangemerkt dat gelegen is tussen het bestaande Museum Boijmans Van Beuningen en de parkeergarage onder het Museumpark. Deze locatie maakt deel uit van Het Voorportaal; door het gebouw hier te situeren wordt een culturele betekenis toegevoegd, waardoor de belevingswaarde van dit deel van het Museumpark wordt vergroot. Hierbij wordt opgemerkt, dat (de omgeving van) het Museumpark geen statisch gebied is. De omringende instituten maken voortdurend plannen voor vernieuwing en versterking van hun functie als onderdeel van het Internationaal Cultuurpark. Het Museumpark vormt hiervoor het decor en het podium. Aan de zijde van het Erasmus MC is reeds veel gerealiseerd. Zo is het moderne Onderwijscentrum onlangs in gebruik genomen, evenals de belangrijke verbinding van het Museumpark met het Museumparkpaviljoen van het Erasmus MC. Ook het HNI is met de recent verbouwde entree en terras beter aangesloten op het park dan daarvoor.

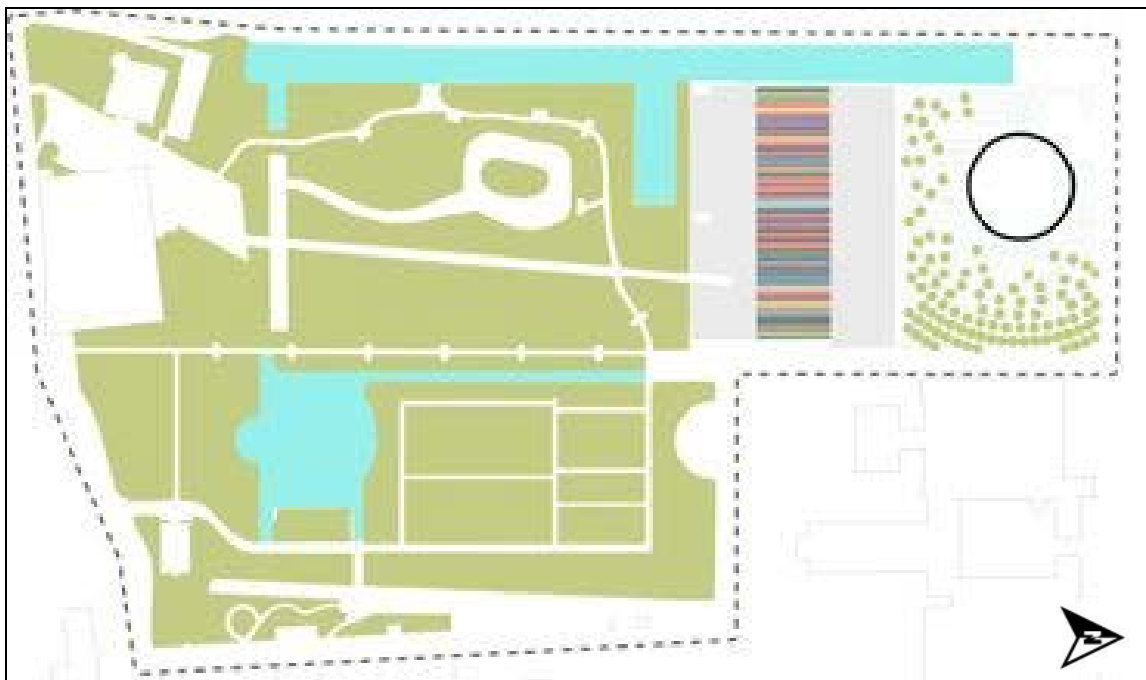
Het ontwerp van het Collectiegebouw is van de hand van MVRDV. Gekozen is voor een rond gebouw, waardoor het geveloppervlak wordt geoptimaliseerd. Dit bevordert de compactheid

en verkleint de energielasten. Daarnaast worden de bezoekers van het park vloeiend om het gebouw geleid. Het ronde volume levert meer zicht op de totale omgeving en door het pand te bekleden met reflecterend materiaal (spiegelend glas) wordt de omgeving gespiegeld. De wijze waarop wordt omgegaan met de reflectie vormt in het ontwerpproces een belangrijk aandachtspunt. Door gebruik te maken van reflecterend materiaal wordt het park 'groter', terwijl het gebouw zelf minder zichtbaar wordt; het gaat op in zijn omgeving. Ook aan de bezonning van de omgeving (schaduwwerking door het gebouw) wordt aandacht besteed. Hetzelfde geldt voor het aspect windhinder. Voor beide aspecten is in de planregels een voorwaardelijke verplichting opgenomen. Bij de aanvraag van een omgevingsvergunning voor het Collectiegebouw, dient een rapport te worden overlegd waaruit moet blijken dat het Collectiegebouw geen onevenredig nadelige gevolgen kent voor de omgeving.

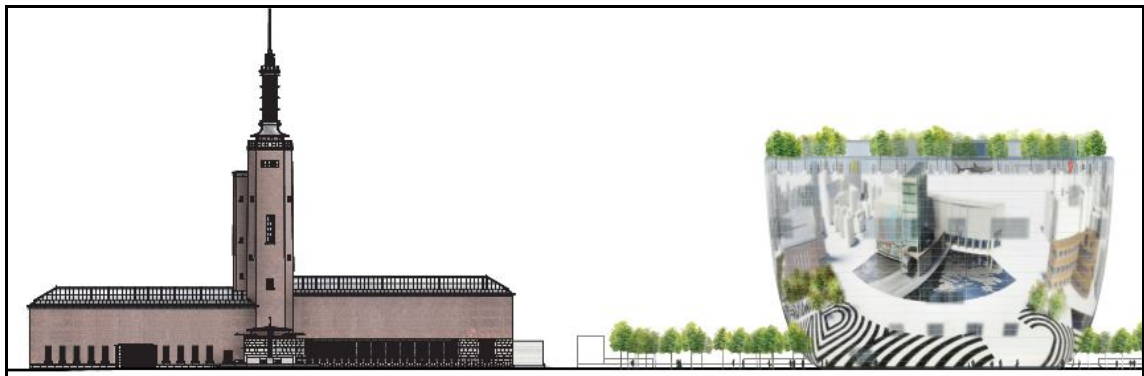
Afbeelding 6: Impressie van het nieuwe Collectiegebouw van Museum Boijmans Van Beuningen.

Om de impact op het Museumpark verder te minimaliseren, is gekozen voor een kleine footprint. Met als gevolg dat het huidige park voor minder dan 5% wordt bebouwd. Er blijft dus voldoende ruimte over om de huidige activiteiten in het park te houden.

Afbeelding 7: Het nieuwe Collectiegebouw in relatie tot het Museumpark.

Door het gebouw in hoogte te beperken (acht bouwlagen), blijft het een volume dat past binnen het park. Op de begane grond is de entree van het Collectiegebouw gesitueerd. Deze is voorzien aan de zijde van het museumgebouw, zodat tussen deze twee gebouwen een 'plein' ontstaat. De entree is verbonden met een café, dat een terras op het zuidwesten heeft, met zicht op het park. De diensteningang wordt 'verborgen' vormgegeven, zodat de impact op de omgeving wordt verminderd. Het Collectiegebouw krijgt hierdoor geen achterkanten en geen blinde plinten. Om het aantal verkeersverbindingen te minimaliseren is de entree voor vrachtwagens gericht naar de parkeergarage.

Afbeelding 8: Het nieuwe Collectiegebouw in relatie tot het huidige museumgebouw.

Op de bovenste verdieping bevindt zich een daktuin. Hier bevindt zich nog een achtste bouwlaag, namelijk het restaurant en de galerij. Deze laag is vrij toegankelijk en kent langere openingstijden dan het collectiegebouw zelf. De daktuin wordt begrensd door een glazen balustrade. Deze beschermt de bezoeker en het aanwezige groen tegen de wind. Vanaf straatniveau toont de daktuin zich naar alle zijden.

3.2.3 *Verkeer en parkeren*

Belangrijk uitgangspunt bij de berekening van de ritproductie is het aantal bezoekers. De inschatting is dat het Collectiegebouw ongeveer 70.000 bezoekers per jaar zal trekken. Het theoretisch maximum ligt op 170.000 bezoekers per jaar. Dit theoretisch maximum is gebruikt voor de berekening van de ritgeneratie.

Op basis van CBS-gegevens stelt het CROW, dat gemiddeld 66% van de bezoekers een museum met de auto bezoekt. Omdat het Collectiegebouw gevestigd wordt in een omgeving met hoogwaardig openbaar vervoer, mag er van worden uitgegaan dat een lager percentage van de bezoekers met de auto komt. De afdeling Verkeer en Vervoer van de gemeente Rotterdam heeft op basis van ervaringscijfers aangegeven, dat een aanname van 50% hierbij realistisch is.

De gemiddelde autobezetting bedraagt twee personen. Een deel van de bezoekers van het Museum Boijmans Van Beuningen - en/of overige musea rond het Museumpark - brengt ook een bezoek aan het Collectiegebouw. Dit zijn dus geen exclusieve bezoekers. De aanname is dat het om 70% van de bezoekers gaat, waarmee dus 30% van de bezoekers een exclusief bezoek brengt aan het Collectiegebouw. Elke autobezoeker maakt twee ritten (heen en terug).

Naast ritgeneratie door bezoekers dient ook rekening gehouden te worden met de werknemers. Op basis van de kengetallen van het CROW geldt in het centrum van stedelijke gebieden dat sprake is van maximaal 3,8 ritten per 100 m² kantoorruimte. Voor het Collectiegebouw betekent dit, dat de werknemers circa zeven ritten per dag genereren. In het totaal genereert het Collectiegebouw daarmee circa 77 ritten op een gemiddelde dag van het

jaar (namelijk $(170.000 \times 0.5 \times 0.5 \times 0.3 \times 2) / 365 + 7$). In de directe omgeving bevindt zich voldoende parkeerruimte (onder andere in de gemeentelijke parkeergarage onder het Museumpark), om de hierdoor gevraagde extra parkeerbehoefte op te vangen.

De huidige verkeerintensiteit op de weg Museumpark bedraagt circa 2.000 motorvoertuigen per etmaal. De verkeersgeneratie behorende tot het Collectiegebouw zorgt voor een toename van ongeveer 3,9%. Deze toename leidt niet tot belemmeringen in de verkeersdoorstroming en heeft ook geen negatieve effecten op de verkeersveiligheid. De invloed van het verkeer van en naar het collectiegebouw op omliggende wegen (zoals de Rochussenstraat en 's Gravendijkwal) is minimaal en verwaarloosbaar.

Het samenbrengen van de huidige depotgebouwen op één locatie, betekent tevens een afname van het aantal kilometers om de kunstwerken te transporteren. Ten opzichte van de huidige situatie (3.000 km per jaar) is na realisatie van het Collectiegebouw namelijk sprake van 612 km per jaar.

3.2.4 *Compensatie groen / impuls Museumpark*

Naar aanleiding van de planontwikkeling voor het Collectiegebouw is een proces gestart om de buitenruimte buiten het plangebied te verbeteren. Het gaat hier om de buitenruimte van het Museumpark (zowel het park zelf, als de straat) en de Jongkindstraat. Het voorstel voor de buitenruimte bestaat op hoofdlijnen uit de volgende aspecten:

1. verminderen straatparkeerplaatsen in de straten Jongkindstraat en Museumpark, waardoor parkeren moet plaatsvinden in Museumparkgarage;
2. autovrij/-luw maken van de straten Jongkindstraat en Museumpark;
3. vergroenen van de straten Jongkindstraat en Museumpark;
4. kwaliteitsimpuls bestaand park (verbreden Melkoppad, investeren in groen).

Deze ontwikkeling wordt gefinancierd uit de opbrengsten van de grondkosten die betaald worden voor het Collectiegebouw en is dus ook afhankelijk van de doorgang van het project. Deze grondkosten zijn opgenomen in het budget voor het Collectiegebouw.

Door uitvoering van dit voorstel, wordt het Museumpark vergroot en wordt de verbinding met de Witte de Withstraat en de Westersingel (en daarmee met het centrum van de stad) sterk verbeterd. Dit sluit goed aan op het binnenstadsplan (zie § 2.3) en het coalitieakkoord 2014-2018, waarin het volgende wordt gesteld: "We willen de uitstraling van de binnenstad vergroten door blijvend te investeren in de kwaliteit en levendigheid: Rotterdam als City Lounge. Doel is om werken én wonen in de binnenstad aantrekkelijker te maken. Met focus op meer gezelligheid en meer groen. Elke investering in de binnenstad verdient zichzelf dubbel terug. (...) We gaan door met vergroenen van 'grijze' plekken; meer parken, meer groen in bestaande wijken."

De aanpak van de buitenruimte past ook goed bij de uitgangspunten van de tien Hoboken principes (zie gebiedsvisie Hoboken 2030 in § 2.3). De ontwikkeling zal waarde toevoegen aan de omgeving (principe 2), innovatief zijn (principe 3), een karakteristieke groene binnen- en buitenruimte kennen (principe 5) en voorrang bieden aan wandelend en fietsend publiek (principe 6). Ook zal de buitenruimte bijdragen aan de sociale en verkeersveiligheid, door goede verlichting en het voorkomen van achterkanten (blinde muren). Dit sluit aan op principe 7. Daarnaast wordt een bezoek aan het dakterras op het Collectiegebouw (met restaurant) gratis en is deze ook langer geopend dan het museum zelf. Dit sluit goed aan bij principe 10, waarmee gestreefd wordt het gebied (de buitenruimte) ook buiten de reguliere 'werktijden' interessant en sociaal veilig te houden.

4. TOETSING AAN OMGEVINGSASPECTEN

In de volgende paragrafen worden de omgevingsaspecten behandeld die binnen de ruimtelijke ordening, en daarmee dus ook voor dit bestemmingsplan, van belang zijn. Veel aandacht gaat daarbij uit naar de milieuaspecten, aangezien de beleidsvelden milieu en ruimtelijke ordening de laatste decennia steeds meer naar elkaar toe zijn gegroeid. Het milieubeleid stelt randvoorwaarden aan ruimtelijke ontwikkelingen en is primair bedoeld om een zo optimaal mogelijke leefomgeving te realiseren.

4.1 *Beleid*

Rotterdam is een compacte stad. Compact bouwen biedt aan de ene kant grote voordelen voor milieu en duurzaamheid op een hoger schaalniveau (minder mobiliteit, minder aantasting van natuur en landelijk gebied). Aan de andere kant kan door compact bouwen de milieubelasting in de stad toenemen; dit wordt de paradox van de compacte stad genoemd. Rotterdam moet bovenal een leefbare stad zijn. Een woonomgeving met weinig milieuhinder is één van de aspecten die de leefbaarheid bepalen naast bijvoorbeeld bereikbaarheid en sociale veiligheid. Het milieubeleid in Rotterdam is erop gericht om ondanks de verdichting en intensivering van de stad toch de milieubelasting terug te dringen. Duurzame ontwikkeling is daarin een cruciale factor. Gestreefd wordt naar een goede balans tussen sociale (people), ecologische (planet) en economische (profit) belangen bij het nemen van beslissingen en het uitvoeren van activiteiten. Deze ambities zijn vastgelegd in het zogenaamde Programma Duurzaam.

4.2 *Water*

De watertoets is het hele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en uiteindelijk beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het uitvoeren van een watertoets betreft de waterbeheerders actief bij ruimtelijke besluitvormingsprocessen en geeft water een duidelijke plek binnen de ruimtelijke ordening. Het plangebied is gelegen in het beheersgebied van het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard (HHSK) dat zowel de kwantiteit als de kwaliteit van het oppervlaktewater beheert.

De gemeente Rotterdam, als rioleringsbeheerder ook aan te merken als waterbeheerder, werkt samen met de betrokken waterbeheerder(s) inzake de invulling van de waterparagraaf. Hiervoor is met alle waterbeheerders in de regio een waterplan samengesteld. Dit plan vormt een belangrijk kader voor afstemming met de waterbeheerder.

Beleidskader

De Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) is op 22 december 2000 in werking getreden en is bedoeld om in alle Europese wateren de waterkwaliteit chemisch en ecologisch verder te verbeteren. De Kaderrichtlijn Water (KRW) omvat regelgeving ter bescherming van het binnenlandse oppervlaktewater, overgangswateren (waaronder estuaria worden verstaan), kustwateren en grondwater. Streefdatum voor het bereiken van gewenste waterkwaliteit is 2015, met eventueel uitstel tot 2027. De doelstellingen worden uitgewerkt in (deel)stroomgebiedsbeheerplannen. In deze plannen staan de ambities en maatregelen beschreven; ook de ecologische ambities worden op dit niveau geregeld.

Het Rijksbeleid is in diverse nota's vastgelegd. Het meest directe beleidsplan is het Nationaal Waterplan. Dit plan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande Nota's Waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van

het wetsvoorstel Waterwet en beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Belangrijke onderdelen van het Nationaal Waterplan zijn het nieuwe beleid op het gebied van waterveiligheid, het beleid voor het IJsselmeergebied, het Noordzeebeleid en de Stroomgebiedbeheerplannen op grond van de KRW. Tevens bevat het een eerste beleidsmatige uitwerking van de kabinetsreactie op het advies van de Deltacommissie.

Het beleid van de provincie Zuid-Holland met betrekking tot water is vastgelegd in het provinciaal Waterplan Zuid-Holland 2010 – 2015. Dit waterplan is 11 november 2009 door Provinciale Staten vastgesteld. In het Provinciaal Waterplan zijn de opgaven van de Europese Kaderrichtlijn Water, het Nationaal Bestuursakkoord Water en het Nationale Waterplan vertaald naar strategische doelstellingen voor Zuid-Holland. Het Provinciaal Waterplan beschrijft op hoofdlijnen wat de provincie in de periode tot 2015 samen met haar waterpartners wil bereiken. Het Waterplan heeft vier hoofdopgaven:

1. Waarborgen waterveiligheid.
2. Zorgen voor mooi en schoon water.
3. Ontwikkelen duurzame zoetwatervoorziening.
4. Realiseren robuust en veerkrachtig watersysteem.

In het plan zijn deze opgaven verder uitgewerkt in 19 thema's én voor drie gebieden, in samenhang met economische, milieu- en maatschappelijke opgaven.

Op 25 november 2009 heeft de verenigde vergadering van het HHSK het Waterbeheerplan HHSK 2010-2015 vastgesteld. Het Waterbeheerplan bevat de hoofdlijnen van het beleid voor de taken van het HHSK met betrekking tot de waterveiligheid, het oppervlaktewater- en grondwaterbeheer, het beheer van afvalwaterketen en emissies, en het wegenbeheer in de Krimpenerwaard. Naast de inhoud van het waterbeheer geeft dit plan ook aanknopingspunten voor de samenhang tussen thema's en de samenwerking tussen de bij het waterbeheer betrokken partners. Dit laatste is belangrijk omdat de realisatie van het waterbeheer en de daarvoor benodigde inrichting slechts mogelijk is, wanneer de maatregelen van de verschillende partners zijn afgestemd en op het juiste moment worden uitgevoerd.

De gemeenteraad van Rotterdam heeft op 18 september 2007 het Waterplan 2 Rotterdam vastgesteld. Dit plan is een gezamenlijk en integraal product van alle waterbeheerders in de regio. Hierin staat in hoofdlijnen beschreven hoe de gemeente Rotterdam en de waterschappen de komende tijd willen omgaan met het water in de stad. Hierbij wordt met name gekeken naar drie cruciale ontwikkelingen:

- Een hogere waterstand door de stijging van de zeespiegel. In buitendijkse gebieden ontstaan risico's op overstromingen; versterking van waterkeringen is onvermijdelijk.
- Wateroverlast door toenemende neerslag. Door klimaatsverandering kan in korte tijd veel neerslag vallen; om dat water te verwerken is opvang en berging nodig.
- Strengere eisen aan de kwaliteit van het water. Rotterdam wil een aantrekkelijke waterstad zijn, met schoon, helder en plantrijk water. Voor alle wateren in de stad worden kwaliteitsbeelden opgesteld volgens de eisen uit de Europese Kaderrichtlijn Water.

Een onderdeel van het Waterplan 2 Rotterdam is het uitvoeringsprogramma 2013-2018. Hierin staat welke projecten in de komende 5 jaar worden uitgevoerd en welke projecten worden voorbereid voor uitvoering na 2018. Het Waterplan 2 biedt tevens een perspectief voor Rotterdam als waterstad in 2030.

In het Gemeentelijk Rioleringsplan, dat onderdeel uitmaakt van het Waterplan 2, zijn doelstellingen ten aanzien van het rioolstelsel van Rotterdam opgenomen. Hoofddoel uit het plan is 'het realiseren en in stand houden van een goed functionerend stelsel voor de inzameling, berging en transport van afvalwater en regenwater en de afvoer van afvalwater naar een afvalwaterzuiveringsinstallatie'.

Voor de voormalige deelgemeente Centrum is een gebiedsgerichte uitwerking van het Waterplan 2 opgesteld, te weten het deelgemeentelijk waterplan Centrum (2006). Hierin wordt gesteld dat door de uitvoering van een aantal maatregelen de knelpunten grotendeels kunnen worden opgelost en aan de doelstelling voor de korte termijn kan worden voldaan. Bij uitvoering van plannen moeten kansen, bijvoorbeeld met betrekking tot natuurvriendelijke oevers, worden benut. Bij uitvoering van weg- en rioolwerkzaamheden verdient de grondwaterproblematiek eveneens speciale aandacht.

Beschrijving watersysteem

Het plangebied is gelegen in peilgebied GPG-178. Hier wordt een vast streefpeil gehanteerd van 2,40 meter beneden NAP (m-NAP). Het oppervlaktewater in het Museumpark maakt samen met de Westersingel onderdeel uit van het bemalingsdistrict 66. Bij een watertekort kan water vanuit de Rotteboezem via een persleiding in dit bemalingsdistrict worden gelaten. het water stroomt dan zuidwaarts richting het gemaal Eendrachtsweg. Dit gemaal slaat het overtollige water uit op de Nieuwe Maas. Daarnaast assisteert het rioolgemaal Westersingel in die gevallen dat extra bemalingscapaciteit benodigd is. In het plangebied zelf is geen oppervlaktewater aanwezig.

Het Museumpark heeft voor een groot deel van het centrum een belangrijke waterbergingsfunctie. Direct naast het plangebied is namelijk de Ondergrondse Waterberging Museumpark gelegen. Bij hevige regenval kan hier maximaal 10.000 m³ (riool)water worden geborgen. Rondom het plangebied is overwegend sprake van een gemengd rioolstelsel. Dit betekent, dat het huishoudelijk afvalwater gezamenlijk met het hemelwater wordt afgevoerd naar de afvalwaterzuivering (AWZI). Voor het rioleringsdistrict 9, waar het plangebied deel van uitmaakt, is dit AWZI Dokhaven.

De dichtstbijzijnde waterkering in de omgeving van het plangebied betreft de ten zuiden gelegen Westzeedijk. Deze kering maakt deel uit van een hoofdwaterkering op deltahoogte. De bijbehorende kern- en beschermingszones strekken zich niet tot het plangebied uit, waardoor vanuit de Keur van het hoogheemraadschap geen beperkingen gelden. Het plangebied maakt tevens onderdeel uit van dijkkring 14, die is gelegen langs de Nieuwe Maas. Deze ring kent een beschermingsniveau van 1 op 10.000 jaar; dit betekent dat de waterkering bescherming biedt tegen een extreem hoogwaterpeil dat gemiddeld genomen eens in de 10.000 jaar voorkomt. Bij een eventuele doorbraak van de waterkering van de Nieuwe Maas zal een groot deel van Hoboken onder water komen te staan. Ter plaatse van het plangebied zijn dan waterdieptes tot 2,0 meter mogelijk.

Wateropgave

Het plangebied is in de huidige situatie voorzien van een waterdoorlatende verharding. Het bestemmingsplan maakt extra verharding mogelijk tot maximaal 1.650 m². In het kader van de totstandkoming van de watertoets¹, heeft het hoogheemraadschap aangegeven gebiedsgerichte berekeningen uit te voeren bij verhardingstoenames groter dan 500 m².

¹ Gemeente Rotterdam I-bureau, Projectbestemmingsplan Collectiegebouw; Wateradvies, april 2014, dossiernummer 2013-0239.

Voor deze locatie geldt dat de verhardingstoename moet worden gecompenseerd door een wateroppervlak, minimaal gelijk aan 6% van de netto verhardingstoename. Dit komt neer op een vergroting van het wateroppervlak van $0,06 * (1.650-500) = 69 \text{ m}^2$. Met het hoogheemraadschap is afgesproken, dat bij de verdere uitwerking hierover met hen wordt afgestemd. Daarbij komen ook de mogelijkheden aan bod, die het gebouw zelf biedt om aan de compensatieopgave te kunnen voldoen.

De realisatie van het Collectiegebouw leidt tot een toename van de hoeveelheid afvalwater. Deze is door het I-bureau aan de hand van de leidraad 'Riolering' van Rioned berekend. Omdat voor musea geen kengetallen beschikbaar zijn, is gerekend met het kengetal voor 'droge' bedrijven: $0,5 \text{ m}^3/\text{h}/\text{ha}$. Het brutovloeroppervlak van het Collectiegebouw bedraagt circa 15.159 m^2 , wat leidt tot een afvoer van ongeveer $0,75 \text{ m}^3/\text{h}$ ($1,5 \text{ ha} * 0,5$). Daarnaast is het wenselijk om het hemelwater gescheiden af te voeren van het afvalwater. In de nabijheid is een aantal oppervlaktewateren aanwezig, zodat het afkoppelen mogelijk is. Bij nadere uitwerking hiervan is wel afstemming met het hoogheemraadschap wenselijk, omdat deze wateren over voldoende capaciteit moeten beschikken. Een andere mogelijke oplossing is het laten infiltreren van het hemelwater in de ondergrond. Omdat de ontwateringsdiepte ter plaatse van het plangebied meer dan 0,8 meter bedraagt, is dit mogelijk. Bij de verdere uitwerking van het bouwplan zal gekeken worden, welke oplossingsrichting gekozen gaat worden. Om diffuse verontreinigingen van bodem en water te voorkomen, is het van belang om duurzame, niet-uitlogbare bouwmaterialen toe te passen. Zink, lood, koper en PAK's-houdende materialen mogen uitsluitend worden toegepast als deze worden voorzien van een coating. In ieder geval wordt door de aanleg van het daktuin het hemelwater langer ter plaatse vastgehouden.

Overleg met de waterbeheerder(s)

De gemeente Rotterdam werkt in overleg met alle betrokken waterbeheerders aan een gemeenschappelijke procedurele en inhoudelijke invulling van de Watertoets en de waterparagraaf. De waterbeheerders zijn betrokken bij de totstandkoming van eerder genoemde watertoets. Daarnaast zijn zij betrokken bij het wettelijk vooroverleg in het kader van dit bestemmingsplan en vindt afstemming met hen plaats bij de nadere uitwerking van het bouwplan.

4.3

Milieuzonering

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft in haar uitgave "Bedrijven en Milieuzonering" een handreiking geboden voor het toepassen van milieuzonering in de ruimtelijke planvorming. De milieuzonering zorgt ervoor dat nieuwe milieubelastende activiteiten (bijv. bedrijven) een passende locatie in de nabijheid van milieugevoelige functies (bijv. woningen) krijgen en dat milieugevoelige functies op een verantwoorde afstand van milieubelastende activiteiten gesitueerd worden.

Milieuzonering beperkt zich tot milieuaspecten met een ruimtelijke dimensie, te weten: geluid, geur, gevaar en stof. Daarnaast is milieuzonering gericht op nieuwe ontwikkelingen. Het is niet bedoeld voor het beoordelen van bestaande situaties waarbij gevestigde milieubelastende activiteiten en milieugevoelige functies op minder dan de richtafstand van elkaar staan. Met de handreiking kan worden bepaald wat de gewenste richtafstand is tussen de milieugevoelige functie(s) en de bedrijven in de omgeving. Dit kan oplopen tot de maximale richtafstand voor bedrijven met milieucategorie 6 en die bedraagt 1.500 meter tot het omgevingstype rustige woonwijk.

In de directe omgeving van het plangebied zijn milieugevoelige functies aanwezig, namelijk woningen. De realisatie van het Collectiegebouw wordt in het kader van milieuzonering gezien als het toevoegen van een eventuele hinderveroorzakende functie. In de VNG-uitgave "Bedrijven en milieuzonering" wordt een dergelijk gebouw dan ook aangemerkt als een categorie 1-inrichting (SBI-code 9101, 9102). De maximale hindercontour bedraagt in dat geval 10 meter (voor het aspect geluid). Omdat de dichtstbijzijnde milieugevoelige functies op tenminste 45 meter afstand zijn gelegen, wordt aan deze hindercontour voldaan. De realisatie van het Collectiegebouw leidt niet tot aantasting van het woon- en leefklimaat ter plaatse van deze woningen.

4.4 Geluid

Geluidhinder kan ontstaan door verschillende activiteiten. In de Wet geluidhinder zijn geluidsnormen opgenomen voor wegverkeerslawaaï, railverkeerslawaaï en industrielawaaï. Deze normen geven de hoogst acceptabele geluidsbelasting bij geluidsgevoelige functies zoals woningen. Bij het bepalen van de maximaal toegestane geluidsbelasting maakt de Wet onderscheid tussen bestaande situaties en nieuwe situaties. Nieuwe situaties zijn nieuw te bouwen geluidsgevoelige functies of nieuwe geluidhinder veroorzakende functies.

Dit bestemmingsplan maakt geen nieuwe geluidsgevoelige objecten mogelijk. Het toetsen aan de normen uit de Wet geluidhinder door middel van het uitvoeren van een akoestisch onderzoek is dan ook niet aan de orde.

4.5 Luchtkwaliteit

Voor een aantal stoffen in de lucht gelden wettelijke grenswaarden, welke zijn vastgelegd in hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer (de zogenaamde Wet luchtkwaliteit). De normen zijn gesteld ter bescherming van de gezondheid van de mens. Is de verwachting dat de ontwikkeling zal leiden tot overschrijding van de normen, dan wordt naar een zodanig (technisch en/of planologisch) alternatief gezocht dat wordt voldaan aan de normen.

De kern van de Wet luchtkwaliteit is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het NSL is een bundeling maatregelen op regionaal, nationaal en internationaal niveau die de luchtkwaliteit verbeteren en waarin alle ruimtelijke ontwikkelingen/projecten zijn opgenomen die de luchtkwaliteit verslechteren. Het doel van het NSL is om overal in Nederland te voldoen aan de Europese normen voor de luchtverontreinigende stoffen. Als een project is opgenomen in het NSL, dan speelt het aspect luchtkwaliteit geen rol en is een nader onderzoek naar luchtkwaliteit niet nodig. De reden hiervoor is, dat in het NSL reeds maatregelen zijn opgenomen die de negatieve gevolgen op de luchtkwaliteit ten gevolge van dat project te niet doen.

In het centrum van Rotterdam zijn in de periode tot 2020 zo'n 52 bouwprojecten voorzien, die voor een deel met een ruimtelijke procedure gerealiseerd moeten worden. Omdat de verkeersafwikkeling van en naar deze toekomstige locaties veelal over dezelfde wegen plaatsvindt, zijn deze bouwprojecten als één NSL-project in het NSL opgenomen. Ook ontwikkelingen in het centrum die bij de melding aan het NSL niet waren voorzien, kunnen een beroep op het NSL-project 'Rotterdam Centrum' doen. Hiervoor is namelijk extra programmaruimte ingebouwd².

² Gemeente Rotterdam, Notitie 'Luchtkwaliteit Collectiegebouw', augustus 2014.

Het plangebied is gelegen in het centrum van Rotterdam en maakt volgens de eerder aangehaalde notitie geen deel uit van het NSL-project 'Rotterdam Centrum'. Om een beroep op het NSL te kunnen doen, dient het collectiegebouw daarom gebruik te maken van de extra programmaruimte die in het NSL-project is aangebracht. Omdat het bij het effect op de luchtkwaliteit om de hoeveelheid verkeer gaat die door de nieuwe ontwikkelingen wordt gegenereerd, is uitwisseling tussen programmaonderdelen mogelijk, mits de totale hoeveelheid verkeer daardoor niet toeneemt.

Het Collectiegebouw genereert 77 exclusieve ritten per etmaal. Met exclusieve ritten worden de auto's bedoeld die alleen voor het Collectiegebouw naar het centrum van Rotterdam rijden en niet al om andere redenen (zoals bezoek aan het hoofdgebouw van het museum) naar het centrum komen. Het aantal van 77 ritten staat ongeveer gelijk aan het aantal ritten per etmaal dat door 21 woningen wordt gegenereerd. Om dus gebruik te kunnen maken van het NSL-project 'Rotterdam Centrum' moet programmaruimte aanwezig zijn, die gelijk staat aan de 21 woningen.

In het centrum van Rotterdam waren in 2011 circa 52 bouwprojecten voorzien in de periode tot 2020 (de NSL periode). Bij het aanmelden van het project Rotterdam Centrum bij het NSL is rekening gehouden met deze projecten en met programmaruimte voor projecten die op dat moment nog niet in beeld waren. Het project Rotterdam Centrum is in het NSL opgenomen met het volgende programma: 5.000 woningen, 315.000 m² kantoren en 145.000 m² voorzieningen. Dit programma genereert 35.844 autoritten per etmaal. Het aantal autoritten dat wordt toegevoegd is bepalend voor het effect van een project op de luchtkwaliteit. Uitwisseling tussen programmaonderdelen (woningen, kantoren, voorzieningen) is daarom mogelijk zolang het totale aantal autoritten niet wordt overschreden. Een bestemmingsplan voor een deel van het centrum, dat binnen de NSL periode ontwikkelingen mogelijk maakt, kan voor luchtkwaliteit een beroep doen op het NSL-project Rotterdam Centrum. Dit beroep op het NSL is alleen mogelijk als het bestemmingsplan niet zorgt voor een overschrijding van het totale aantal autoritten dat door het in het NSL opgenomen programma wordt gegenereerd (35.844 autoritten). De 52 projecten die in 2011 al in beeld waren zullen bijna allemaal worden gerealiseerd. Een groot deel van die projecten is inmiddels al vergund of gerealiseerd. De programmaruimte voor projecten die destijds nog niet werden voorzien (zoals het Collectiegebouw) genereert 3.214 autoritten per etmaal. Van deze programmaruimte heeft tot nu toe één bestemmingsplan gebruik gemaakt: dit betreft het bestemmingsplan Westewagenstraat. Dat bestemmingsplan genereert 166 autoritten per etmaal. Er is derhalve nog voldoende ruimte in het NSL-project Rotterdam Centrum voor de 77 autoritten per etmaal die door het bestemmingsplan Collectiegebouw worden gegenereerd.

Op grond van bovenstaande wordt geconcludeerd, dat voor de realisatie van het Collectiegebouw een beroep gedaan kan worden op het NSL-project 'Rotterdam Centrum'. Verdere toetsing aan de normen van de Wet luchtkwaliteit hoeft dan ook niet plaats te vinden. Hierdoor vormt het aspect 'luchtkwaliteit' geen knelpunt.

4.6 Externe veiligheid

Binnen het externe veiligheidsbeleid wordt onderscheid gemaakt tussen plaatsgebonden risico en groepsrisico. Het plaatsgebonden risico zegt iets over de theoretische kans op overlijden op een bepaalde plaats voor een persoon die een jaar lang op die plaats zou staan. Hiervoor geldt dat een kans groter dan 1 op de miljoen per jaar (10^{-6} /jaar) onacceptabel wordt geacht. De norm voor het plaatsgebonden risico is bij kwetsbare objecten een grenswaarde die niet mag worden overschreden.

In tegenstelling tot het plaatsgeboden risico, dat in één getal kan worden uitgedrukt, wordt het groepsrisico door een (grafiek)lijn weergegeven. Naarmate de groep mogelijke slachtoffers groter wordt, moet de kans op zo'n ongeval kleiner zijn. Het invloedsgebied van het groepsrisico bedraagt het 1% letaliteitsgebied. De normen voor het groepsrisico weerspiegelen geen grenswaarde maar een oriënterende waarde. Dit houdt in dat bij de beoordeling van het groepsrisico het lokaal en regionaal bevoegd gezag de mogelijkheid geboden wordt om gemotiveerd van de oriënterende waarde af te wijken. Een afwijking moet in een openbare en goed inzichtelijke belangenafweging door het bevoegd gezag worden gemotiveerd.

Uit een uitgevoerd onderzoek³ naar het aspect 'externe veiligheid' blijkt, dat in de omgeving van het plangebied geen bedrijven voorkomen die omgaan met gevaarlijke stoffen. Hetzelfde geldt voor het transport van gevaarlijke stoffen door buis en over de weg. Deze risicobronnen vormen dan ook geen beperking voor de realisatie van het Collectiegebouw.

Op zo'n 1.200 meter afstand van het plangebied worden wel gevaarlijke stoffen over het spoor getransporteerd. Daarnaast is de Nieuwe Maas op ruim 1.000 meter van het Collectiegebouw gelegen; ook hierover worden gevaarlijke stoffen getransporteerd. De afstanden tot aan het plangebied zijn echter dusdanig groot, dat de bij deze bronnen behorende 10^{-6} plaatsgebonden risicocontouren geen belemmering vormen voor de realisatie van het Collectiegebouw.

Omdat de afstand groter is dan 200 meter, is een nadere verantwoording van het groepsrisico niet noodzakelijk. Vanwege de afstand heeft de realisatie van het Collectiegebouw namelijk geen rekentechnische invloed op het groepsrisico van deze transportassen.

Conclusie

Op grond van bovenstaande beschouwing wordt geconcludeerd, dat geen van de risicobronnen leidt tot belemmeringen op de voorgenomen ontwikkeling. Desalniettemin ligt het plangebied bij een eventuele rampsituatie binnen de invloedsfeer (1%-letaliteitsgebied) van de transportassen over spoor en water; dit gebied bedraagt namelijk meer dan 1.200 meter vanwege het transport van zeer toxische stoffen. Hoewel vanuit planologisch opzicht geen beperkingen aanwezig zijn, wordt geadviseerd een aantal maatregelen te nemen, zodat het aantal (dodelijke) slachtoffers bij een eventuele ramp zo laag mogelijk is. Hierbij wordt gedacht aan het toepassen van afsluitbare deuren, ramen en ventilatieopeningen in combinatie met een met één druk op de knop uit te schakelen ventilatiesysteem. Bovendien kan worden ingezet op goede voorlichting en instructie om toekomstige gebruikers van het Collectiegebouw voor te bereiden op een eventuele ramp.

4.7

Bodem

De Wet bodembescherming (Wbb) vormt het wettelijk kader bij de bepaling van de mate en de ernst van een bodemverontreiniging. Conform de Wbb wordt op grond van de mate en omvang van een verontreiniging in grond en/of grondwater bepaald of sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging. Hierop is de principiële noodzaak tot sanering gebaseerd. In de Wbb wordt op basis van risico's voor mens en ecosysteem onderscheid gemaakt tussen spoedeisende en niet spoedeisende sanering. Bij eerst genoemde dient binnen vier jaar aangevangen te worden met de sanering; bij laatstgenoemde kan gewacht worden totdat op de locatie een herinrichting en/of bestemmingswijziging aan de orde is.

³ Gemeente Rotterdam, Notitie 'Onderzoek externe veiligheid ten behoeve van het project Collectiegebouw', maart 2014.

Ter plaatse van het plangebied en de directe omgeving is verkennend bodemonderzoek⁴ uitgevoerd. Uit het vooronderzoek blijkt, dat in en rondom het onderzoeksgebied heterogeen matige tot sterke verontreinigingen met zware metalen voorkomen. Het gebied is daarom aangemerkt als zijnde 'verdacht'.

Het veldonderzoek heeft plaatsgevonden in november en december 2009, waarbij in het onderzoeksgebied in totaal twintig boringen zijn verricht. De diepte varieert van 0,5 tot 3,0 meter beneden maaiveld (m-mv). Van de twintig boringen zijn er twee afgewerkt met een peilbuis ten behoeve van de bemonstering van het grondwater. De boringen zijn zoveel als mogelijk gelijkmatig over het terrein verspreid.

Uit de analyseresultaten blijkt, dat de zintuiglijk schone kleiige en zandige boven- en ondergrond (onder het puin) niet tot licht verontreinigd is met de geanalyseerde parameters. Hetzelfde geldt voor de zintuiglijk puinhoudende zandige boven- en ondergrond. De zintuiglijk puinhoudende kleiige boven- en ondergrond is lokaal matig tot sterk verontreinigd met barium en/of koper. De zintuiglijk puin- en kolengruishoudende zandige ondergrond is sterk verontreinigd met barium en koper en matig verontreinigd met zink en nikkel. Het freatisch grondwater is over het algemeen licht verontreinigd met arseen, barium en/of naftaleen. Lokaal zijn echter ook sterke verontreinigingen met arseen aangetroffen. Deze sterke verontreiniging is waarschijnlijk te relateren aan een verhoogde achtergrondwaarde. In de grond rondom de grondwaterstand is namelijk geen verontreiniging met arseen aangetroffen en zijn ook geen puntbronnen bekend die deze verontreiniging veroorzaakt kunnen hebben.

De sterke verontreinigingen zijn sporadisch aangetroffen. In het onderzoeksgebied zijn geen potentiële puntbronnen aanwezig geweest, die deze verontreinigingen hebben kunnen veroorzaken. Daarnaast blijkt uit de Rotterdamse bodemkwaliteitskaart, dat de ondergrond verdacht is voor matige verontreinigingen met zware metalen en PAK. De sporadisch aangetoonde sterke verontreiniging met barium en/of koper past binnen dit beeld. Deze verontreinigingen worden derhalve gezien als verontreinigingsspots met beperkte omvang. Conform de criteria uit de Wet bodembescherming is in dit geval geen sprake van een ernstige bodemverontreiniging.

In het bodemonderzoek wordt dan ook geconcludeerd, dat de bodemkwaliteit geen belemmering vormt voor het beoogde gebruik als recreatie/openbaar groen. Deze conclusie wordt gedeeld door de Toetsingscommissie Bodemsanering Rotterdam⁵. Wel adviseert deze commissie om bij herinrichting of verandering van gebruik van de locatie de aangetoonde verontreiniging zoveel mogelijk te saneren. De realisatie van het Collectiegebouw vormt hiervoor een goede aanleiding. In het projectbudget zijn dan ook financiële middelen opgenomen om de eventueel aanwezige verontreinigingen te saneren. De bodemgesteldheid staat de realisatie van het Collectiegebouw dan ook niet in de weg.

4.8 Archeologie en cultuurhistorie

Rotterdam draagt sinds 1960 zorg voor het eigen archeologisch erfgoed en is in het bezit van een door het rijk verleende opgravingsbevoegdheid. Het doel van de Rotterdamse archeologie

⁴ Ingenieursbureau Gemeentewerken Rotterdam, Verkennend bodemonderzoek Museumpark (werkterrein parkeergarage) en Melkkoppad te Rotterdam, maart 2010, projectcode 2009-0392.

⁵ Gemeente Rotterdam, Sector Bijzondere Diensten, Beoordeling van de geschiktheid van de locatie Museumpark (werkterrein parkeergarage) en Melkkoppad te Rotterdam, maart 2010, code DC059912612/T10.

is: (1) te zorgen voor het behoud van archeologische waarden ter plaatse in de bodem; (2) te zorgen voor de documentatie van archeologische waarden indien behoud ter plaatse niet mogelijk is; (3) te zorgen dat de resultaten van het archeologisch onderzoek bereikbaar en kenbaar zijn voor derden.

De gemeente Rotterdam bezit een Archeologische Waardenkaart (AWK) en een vastgestelde lijst met Archeologisch Belangrijke Plaatsen (ABP's), die opgenomen zijn in de gemeentelijke archeologieverordening. Genoemde beleidsinstrumenten moeten een tijdige en volwaardige inbreng van archeologische belangen bij ruimtelijke ontwikkelingen waarborgen. Dit instrumentarium sluit aan op en komt mede voort uit het rijksbeleid en het provinciale beleid dat naar aanleiding van het Europese 'Verdrag van Malta' is ontwikkeld.

Het vaststellen, waarderen en documenteren van archeologische waarden vindt binnen de archeologische monumentenzorg gefaseerd plaats. Na een bureauonderzoek kan het nodig zijn een archeologische inventarisatie in het veld uit te voeren. De resultaten van de inventarisatie kunnen vervolgens leiden tot een aanvullend archeologisch onderzoek. De resultaten van laatstgenoemd onderzoek vormen het uitgangspunt bij de keuze om een vindplaats te behouden, op te graven, waarnemingen uit te voeren tijdens het bouwproject of geen verdere stappen te ondernemen.

Archeologische verwachting en juridische doorvertaling

Het plangebied maakt deel uit van een archeologisch kansrijk gebied, waar zich resten uit de IJzertijd, Romeinse tijd en de Late Middeleeuwen kunnen bevinden. Op de Archeologische Waarden- en Beleidskaart Rotterdam (AWK 2005) wordt aan de locatie een redelijke tot hoge archeologische verwachting toegekend. Voor deze locatie geldt dan ook een bouwregeling en een omgevingsvergunningstelsel voor werken, geen bouwwerk zijnde, voor bouw- en graafwerkzaamheden met een oppervlakte van meer dan 200 m² en die tevens dieper reiken dan 2,5 meter beneden NAP. Deze archeologische verwachtingswaarde is doorvertaald naar dit bestemmingsplan door middel van de dubbelbestemming "Waarde - Archeologie". In deze dubbelbestemming is aangegeven aan welke voorwaarden voldaan moet worden, alvorens eventuele bodemverstoringende activiteiten uitgevoerd mogen worden.

4.9 Flora en fauna

De Nederlandse natuurbescherming kent twee aspecten, te weten gebieds- en soortbescherming.

Gebiedsbescherming

Eén van de belangrijkste kaders voor gebiedsbescherming wordt gevormd door de Natuurbeschermingswet. Deze wet regelt de bescherming van gebieden die als staats- of beschermend natuurmonument zijn aangewezen. Wanneer in of in de directe nabijheid van een aangewezen gebied een activiteit plaatsvindt die leidt tot nadelige gevolgen voor het natuurgebied, dan dient hiervoor een vergunning te worden aangevraagd. De gebieden die door de Natuurbeschermingswet beschermd worden zijn de speciale beschermingszones volgens de Vogel- en Habitatrichtlijn en de beschermde natuur- en staatsnatuurmonumenten. Daarnaast bestaan gebieden deels uitmakende van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), welke op een andere wijze beschermd worden.

Uit een uitgevoerde ecologische quickscan⁶ blijkt, dat het bestemmingsplangebied geen onderdeel uitmaakt van de EHS en/of beschermde natuurgebieden op basis van de Habitat-, Vogelrichtlijn en/of Natuurbeschermingswet. Vanwege de grote afstand tot gebieden die op grond van de Natuurbeschermingswet worden beschermd en de geringe impact die de voorgenomen ontwikkeling heeft op de omgeving, kan gesteld worden dat dergelijke gebieden niet aangetast worden. De voorgenomen ontwikkeling heeft dan ook geen negatieve invloed op deze natuurgebieden.

Soortbescherming

Soortbescherming vindt zijn wettelijk kader in de Flora- en faunawet; deze wet beschermt de in deze wet aangemerkte soorten planten en dieren, ongeacht waar deze zich bevinden. Om de instandhouding van de beschermde soorten te waarborgen moeten negatieve effecten op de instandhouding worden voorkomen. Hiertoe zijn in de wet verschillende verbodsbepalingen geformuleerd en zijn de soorten onderverdeeld in drie categorieën:

- categorie 1: Bij activiteiten die te kwalificeren zijn als bestendig beheer en onderhoud of bestendig gebruik of ruimtelijke ontwikkelingen, geldt voor de soorten in deze categorie een vrijstelling voor artikel 8 t/m 12 van de Flora- en faunawet. Er hoeft voor deze activiteiten geen ontheffing te worden aangevraagd;
- categorie 2: Bij activiteiten die te kwalificeren zijn als bestendig beheer en onderhoud of bestendig gebruik of ruimtelijke ontwikkelingen, geldt voor de soorten in deze categorie een vrijstelling voor artikel 8 t/m 12 van de Flora- en faunawet, mits activiteiten worden uitgevoerd op basis van een door de minister van LNV goedgekeurde gedragscode. Deze gedragscode moet door een sector of ondernemer zelf worden opgesteld en ingediend voor goedkeuring. Is er geen goedgekeurde gedragscode aanwezig, dan dient ontheffing aangevraagd te worden;
- categorie 3: Bij activiteiten die te kwalificeren zijn als ruimtelijke ontwikkelingen, geldt voor soorten in deze categorie geen vrijstelling. Ook niet op basis van een gedragscode. Hiervoor is een ontheffing nodig.

Ontheffingaanvragen op basis van categorie 1 en 2 worden getoetst aan het criterium 'doet geen afbreuk aan gunstige staat van instandhouding van de soort' (de zogenaamde lichte toets). Ontheffingaanvragen op basis van categorie 3 krijgen te maken met de 'uitgebreide toets'. Dit houdt in dat wordt getoetst op drie criteria, te weten 1) er is sprake van een in of bij de wet genoemd belang, 2) er is geen alternatief en 3) doet geen afbreuk aan gunstige staat van instandhouding van de soort. Aan alle criteria moet worden voldaan.

Uit de eerder aangehaalde ecologisch quickscan blijkt, dat het plangebied momenteel met betrekking tot natuurwaarden weinig potentie heeft. Effecten op strikt beschermde soorten flora en fauna zijn daarom uit te sluiten. Het Voorportaal is in huidige situatie ingeplant met kleine bomen en het is niet uitgesloten dat hier wel eens gevoerd wordt door vleermuizen. Van een essentieel foerageergebied is echter geen sprake; de zuidelijker gelegen Romantische tuin is hiervoor veel geschikter. Omdat in dit deel van het Museumpark geen veranderingen zijn voorzien, worden negatieve effecten niet verwacht. Broedende reguliere broedvogels zijn mogelijk nog wel te verwachten in de bomen op het Voorportaal. Gezien de geringe afmetingen van de bomen is de kans op aanwezige nesten echter klein. Ook hier zal het zuidelijker, groene deel van het Museumpark van veel meer waarde zijn. Geconcludeerd wordt, dat voor de realisatie van het Collectiegebouw ter plaatse van het Voorportaal geen

⁶ Gemeente Rotterdam, Notitie 'Quick scan flora en fauna 'realisatie collectiegebouw' te Rotterdam', juli 2013.

nader onderzoek noodzakelijk is. De Flora- en faunawet vormt geen belemmering voor de uitvoering van dit project. Wel geldt altijd de zorgplicht. Bij vogels betekent dit onder andere dat deze niet verstoord mogen worden gedurende de broedperiode.

4.10

Duurzaamheid en energie

Duurzaamheid is onder andere zodanig bouwen, renoveren en beheren dat, gedurende de hele kringloop van het bouwwerk en de gebouwde omgeving, het milieu en de menselijke gezondheid zo min mogelijk negatieve effecten ondervinden. Het begrip duurzaamheid speelt op verschillende schaalniveaus een rol, zowel op het niveau van de stad, de wijk als het gebouw. Rotterdam heeft een ambitieus klimaatprogramma vastgesteld. Om een bijdrage te kunnen leveren aan het klimaatprogramma van Rotterdam moet bij het ontwerp van gebouwen rekening worden gehouden met duurzaam bouwen-principes en de energieprestatie eisen.

Rotterdam streeft daarnaast naar een goede balans tussen sociale (people), ecologische (planet) en economische (profit) belangen bij het nemen van beslissingen en het uitvoeren van activiteiten. Deze ambities zijn vastgelegd in het zogenaamde Programma Duurzaam. Hierin wordt ingegaan op opgaven zoals het verminderen van de CO₂-uitstoot, het bevorderen van de energie-efficiëntie en het groener maken van de stad. In dit Programma worden tien opgaven genoemd voor de periode 2010-2014. Veel van deze punten hebben echter geen betrekking op het voornemen om binnen het bestemmingsplangebied een collectiegebouw te realiseren. Naast het Programma Duurzaam heeft Rotterdam een ambitieus klimaatprogramma vastgesteld. Om een bijdrage te kunnen leveren aan het klimaatprogramma van Rotterdam moet bij het ontwerp van gebouwen rekening worden gehouden met de principes van duurzaam bouwen, de energieprestatie eisen. Daarnaast spelen specifiek voor deze locatie ook de uit de gebiedsvisie voortkomende Hoboken-principes een rol (zie §2.3). De meeste principes hebben ook betrekking op het aspect 'duurzaamheid'.

Bij de realisatie van het Collectiegebouw vormt duurzaamheid één van de speerpunten. Dat zal mede tot uiting komen in de bouwvorm, waarbij wordt gestreefd naar een zo gunstig mogelijke verhouding tussen vloer- en geveloppervlak. Tezamen met een hoogwaardige isolatie moet dit leiden tot een beperking van de energievraag voor verwarming en koeling. Een andere beperking van het energieverbruik is het toepassen van een zogenaamd chaotisch luchtsysteem voor de ventilatie van de depots en mogelijk ook andere ruimten in het gebouw. In tegenstelling tot een conventionele luchtbehandeling is er veel minder lucht noodzakelijk (tot 90% minder!) en kan dit dus het energieverbruik verlagen. Deze methode is echter nog niet veel toegepast dus in het ontwerpproces zal zorgvuldig afgewogen worden of deze methode toegepast kan worden.

Een ander onderzoek dat loopt is het aanleggen van een warmtekoede opslag waar in ieder geval het Collectiegebouw op aan gesloten kan worden en mogelijk ook het Museum Boijmans Van Beuningen. Verlichting vormt uiteindelijk een groot deel van de totale energievraag. Vandaar dat gestreefd wordt naar een zo optimale daglichttoetreding, energiezuinige verlichting en schakeling op daglicht en aanwezigheid. Een andere mogelijkheid om de energievraag te minimaliseren is bijvoorbeeld het plaatsen van zonnepanelen.

Een andere duurzaamheidsmaatregel die genomen zal worden, is het realiseren van een groen dak. Dit houdt het regenwater langer vast en zorgt daardoor voor ontlasting van het rioleringsstelsel. Tevens leidt het tot beschaduwning op het dakterras en daardoor tot een aangenaam klimaat. De verhouding groen dak versus dakterras wordt bij de uitwerking van het

gebouw nader onderzocht. Het waterverbruik in het gebouw wordt geminimaliseerd door toepassing van waterbesparende kranen en toiletten. Bij de keuze van materialen wordt het materiaalgebruik beperkt en wordt tevens onderzocht welk type materiaal mogelijk is voor een duurzame oplossing. Dit wordt bepaald op basis van de berekening van de milieubelasting van de toegepaste materialen.

Uit een eerste BREEAM-toets die ten behoeve van de architectenselectie is uitgevoerd, blijkt dat voor het nieuwe Collectiegebouw een kwalificatie 'zeer goed' geldt. Door bij het verder uitwerken van het ontwerp duurzaamheid als uitgangspunt te nemen, is zelfs het predikaat 'excellent' te behalen. Op basis hiervan wordt geconcludeerd, dat het nieuwe Collectiegebouw prima past binnen het Programma Duurzaam en de Hoboken-principes.

4.11 Besluit m.e.r.

De centrale doelstelling van het instrument milieueffectrapportage is het milieubelang een volwaardige plaats te geven in de besluitvorming over activiteiten met mogelijk belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu. De basis van de milieueffectrapportage wordt gevormd door de EU Richtlijn m.e.r. De richtlijn is van toepassing op de milieueffectbeoordeling van openbare en particuliere projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben. De Europese regelgeving is in de Nederlandse wetgeving onder andere geïmplementeerd in de Wet milieubeheer (verder Wm) en in het Besluit milieueffectrapportage.

Laatstgenoemde is per 1 april 2011 gewijzigd, waarbij de drempelwaarden in kolom 2 van de D-lijst indicatief gemaakt zijn. Dit betekent, dat niet meer kan worden volstaan met de mededeling dat de omvang van de activiteit onder de drempelwaarde ligt en dus geen m.e.r. (beoordeling) noodzakelijk is. Onder de nu geldende regeling moet een motivering worden gegeven. Deze motivering moet op basis van dezelfde criteria als de m.e.r.-beoordeling. De diepgang kan echter anders zijn en er zijn geen vormvereisten.

De consequentie van de nieuwe regeling is, dat in elk besluit of plan dat betrekking heeft op activiteiten die voorkomen op de D-lijst aandacht moet worden besteed aan de m.e.r. Dit kan zijn in de vorm van een motivering of in de vorm van een beschrijving van de resultaten van de m.e.r. (-beoordeling).

Voor dit bestemmingsplan is gekeken naar activiteiten die een m.e.r.-(beoordelings)plicht kennen. Hierbij is één activiteit gevonden die mogelijk m.e.r.-(beoordelings)plichtig is, te weten:

1. D11.2: de aanleg, wijziging of uitbreiding van een stedelijk ontwikkelingsproject met inbegrip van de bouw van winkelcentra of parkeerterreinen, bij een oppervlakte van 100 hectare of meer aaneengesloten gebied en dat 2.000 woningen of meer omvat of een bedrijfsploeroppervlakte van 200.000 m² of meer betreft.

De voorgenomen ontwikkeling blijft ruim onder de genoemde drempelwaarde, zoals opgenomen in categorie D11.2 van het Besluit m.e.r.. Toetsing aan deze drempelwaarde is echter niet voldoende; ook de andere selectiecriteria uit de Europese Richtlijn zijn van belang. Het gaat hierbij onder ander om cumulatie met andere projecten, gebruik van natuurlijke hulpbronnen, productie van afvalstoffen, verontreiniging en hinder, en risico van ongevallen. Uit de beschouwing van de eerder in dit hoofdstuk genoemde milieuthema's blijkt, dat de voorgenomen ontwikkeling geen bijzondere elementen bevat die bovenproportioneel bijdragen aan deze aspecten. Op basis hiervan wordt geconcludeerd, dat het uitvoeren van een (uitgebreide) m.e.r.(-beoordeling) dan ook niet noodzakelijk is.

5. JURIDISCHE ASPECTEN

5.1 *Inleiding*

Het bestemmingsplan bestaat uit juridisch bindende regels en een verbeelding met daarbij een toelichting. De regels bevatten het juridische instrumentarium voor het gebruik van de gronden, de toegelaten bebouwing en het gebruik van de op te richten en/of aanwezige bebouwing. Op de verbeelding zijn de bestemmingen in beeld gebracht. Samen met de regels is dit het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan. De toelichting heeft geen bindende werking, maar vervult een belangrijke rol voor de onderbouwing van het plan.

5.2 *De opzet van de planregels*

De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken:

- Inleidende regels;
- Bestemmingsregels;
- Algemene regels;
- Overgangs- en slotregels.

Inleidende regels

In de inleidende regels staan de algemene bepalingen die nodig zijn om de overige regels goed te kunnen hanteren. De begripsbepalingen (artikel 1) bevatten uitleg van de in het plan gebruikte begrippen die niet tot de algemeen bekend veronderstelde begrippen gerekend worden. De wijze van meten (artikel 2) bevat technische regelingen met betrekking tot het bepalen van hoogtes, oppervlaktes etc.

Bestemmingsregels

De bestemmingen beginnen telkens met een doeleindenomschrijving, waarin in algemene bewoordingen wordt aangegeven waarvoor de gronden, waaraan de desbetreffende bestemming is toegekend, mogen worden gebruikt. Deze doeleindenomschrijving wordt gevolgd door een bepaling waarin staat aangegeven onder welke voorwaarden bebouwing van deze gronden is toegestaan (bouwregels). Alle regels die op een bepaalde bestemming van toepassing zijn, worden zoveel mogelijk in de bestemmingsregels zelf geregeld. Dit bestemmingsplan kent de volgende bestemmingen:

Enkelbestemmingen

Artikel 3	Cultuur en ontspanning
Artikel 4	Groen
Artikel 5	Verkeer - Verblijfsgebied

Dubbelbestemmingen

Artikel 6	Waarde - Archeologie
-----------	----------------------

In het vervolg van deze paragraaf wordt per bestemming een nadere toelichting gegeven.

Artikel 3 – Cultuur en ontspanning

De gronden van het plangebied waar het collectiegebouw is voorzien, zijn voorzien van de bestemming "Cultuur en ontspanning". In de doeleindenomschrijving is een opsomming opgenomen van de functies die binnen deze bestemming zijn toegestaan. De hoofdfunctie bestaat uit het museumdepot. Daaraan ondergeschikt en/of ondersteunend zijn onder andere tentoonstellingsruimten, horeca, kantoren, atelier- en restauratieruimten toegestaan. De horecafunctie is gelimiteerd tot maximaal 450 m², met de mogelijkheid voor burgemeester en wethouders om een ontheffing te verlenen tot maximaal 550 m².

De bouwregels volgen uit de planregels en de verbeelding. Zo is op de verbeelding een maximum bouwhoogte opgenomen van 41 meter. Naast het hoofdgebouw (het collectiegebouw zelf), is sprake van een beperkt aantal bouw mogelijkheden. Hierbij kan gedacht worden aan straatmeubilair, (ondergrondse) huisvuilcontainers met een maximum inhoud van 10 m³, fietsenstallingen en dergelijke.

Artikel 4 Groen

Een deel van het plangebied kent de bestemming "Groen". Dit heeft betrekking op het bestaande deel van het Museumpark. Naast groenvoorzieningen zijn ook toegestaan voorzieningen ten behoeve van wandelen, fietsen, verblijven, spelen en water(huishoudkundige voorzieningen), net als ondergrondse parkeervoorzieningen en bouwwerken voor kleinschalige openbaar nutsvoorzieningen en verkeer- en vervoersvoorzieningen. Ter plaatse van de specifieke bouwaanduiding 'overkraging' is tevens een overkraging behorende tot het gebouw dat wordt gebouwd binnen de bestemming "Cultuur en ontspanning" toegestaan.

In deze bestemming mag niet worden gebouwd, met uitzondering van in de bestemming passende bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Net als bij de bestemming "Cultuur en ontspanning" kan hierbij gedacht worden aan straatmeubilair, (ondergrondse) huisvuilcontainers met een maximum inhoud van 10 m³, fietsenstallingen en dergelijke. Daarnaast zijn ondergrondse parkeergarages en niet voor bewoning bestemde kleinschalige gebouwen voor openbaar nut en verkeer en vervoer toegestaan. De kleinschalige gebouwen mogen niet groter dan 80 m³ zijn. De hoogte van een overkraging is gerelateerd aan de maximale bouwhoogte die op grond van de bestemming "Cultuur en ontspanning" is toegestaan.

Het plaatsen van ongebouwde (gevel)terrassen is alleen toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'terras', waarbij een aantal voorwaarden geldt. Nooduitgangen, brandtrappen en brandkranen moeten vrijgehouden worden. Daarnaast dient bij een terras op een trottoir, sprake te zijn van een obstakelvrije doorloopruimte van minimaal 1,8 meter. Indien het terras niet langs een rijbaan is gesitueerd geldt een vrije doorgang van 4,5 meter.

Artikel 5 Verkeer - Verblijfsgebied

Deze bestemming is opgenomen voor het deel van het plangebied dat direct is gelegen aan de weg Museumpark. Naast voorzieningen ten behoeve van wandelen, verblijven, spelen (trottoirs, voetpaden, trappen en dergelijke) en voorzieningen voor rijdende en stilstaande voertuigen (rijstroken, fietspaden en dergelijke) zijn ook groenvoorzieningen, water(huishoudkundige voorzieningen) en geluidswerende voorzieningen toegestaan. Ook uitstekende delen aan gebouwen die zijn toegelaten krachtens een aangrenzende bouwbestemming zijn binnen deze bestemming toegestaan, net als bouwwerken voor kleinschalige openbaar nutsvoorzieningen, verkeer- en vervoersvoorzieningen. Ongebouwde terrassen zijn alleen toegestaan grenzend aan een bestemming waar horeca is toegelaten. Ter plaatse van de specifieke bouwaanduiding 'overkraging' is tevens een overkraging behorende tot het gebouw dat wordt gebouwd binnen de bestemming "Cultuur en ontspanning" toegestaan.

In deze bestemming mag niet worden gebouwd, met uitzondering van in de bestemming passende bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Ook hier kan worden gedacht aan straatmeubilair, (ondergrondse) huisvuilcontainers met een maximum inhoud van 10 m³,abri's, fietsenstallingen en dergelijke. Daarnaast zijn ook hier ondergrondse parkeergarages toegestaan en niet voor bewoning bestemde kleinschalige gebouwen voor openbaar nut en

verkeer en vervoer. Laatstgenoemde mogen niet groter dan 80 m³ zijn. De hoogte van een overkraging is gerelateerd aan de maximale bouwhoogte die op grond van de bestemming "Cultuur en ontspanning" is toegestaan.

Voor het plaatsen van ongebouwde (gevel)terrassen geldt een aantal voorwaarden. Nooduitgangen, brandtrappen en brandkranen moeten vrijgehouden worden. Daarnaast dient bij een terras op een trottoir, sprake te zijn van een obstakelvrije doorloopruimte van minimaal 1,8 meter. Indien het terras niet langs een rijbaan is gesitueerd geldt een vrije doorgang van 4,5 meter.

Artikel 6 Waarde – Archeologie

Het gehele plangebied is voorzien van een dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie'. Uitgangspunt voor deze bestemmingen is, dat potentiële aanwezige archeologische waarden beschermd dienen te worden. Bij verstoringen van de bodem dient een archeologisch rapport te worden opgesteld alvorens met de verstorende activiteit begonnen kan worden. In het concreet komt dit neer op een inventariserend veldonderzoek door middel van grondboringen. Dit geldt zowel voor bouwwerkzaamheden als voor overige werkzaamheden. Aan een te verlenen vergunning kunnen voorwaarden verbonden worden. Archeologisch onderzoek is noodzakelijk bij bodemverstorende activiteiten die een terreinoppervlak van meer dan 200 m² beslaan en dieper reiken dan een diepte van 2,5 meter beneden NAP.

Algemene regels

Dit hoofdstuk bevat twee algemene regels.

Artikel 7 Anti-dubbeltelregel

De anti-dubbeltelregel moet op grond van het Besluit ruimtelijke ordening worden opgenomen om bijvoorbeeld te voorkomen dat, wanneer volgens een bestemmingsplan bepaalde gebouwen en bouwwerken niet meer dan een bepaald deel van een bouwperceel mogen beslaan, het opengebleven terrein niet nog eens meetelt bij het toestaan van een ander gebouw of bouwwerk, waaraan een soortgelijke eis wordt gesteld.

Artikel 8 Algemene bouw- en gebruiksregels

De algemene Bouw- en gebruiksregels betreffen een voorwaardelijke verplichting tot het overleggen van een wind- en bezonningsonderzoek voor bouwwerken die hoger zijn dan 20 meter. De rapporten zullen in voldoende mate inzicht moeten bieden in de mogelijke gevolgen van de nieuwbouw in de gebouwde omgeving, alsmede de eventueel daar uit voortvloeiende te treffen maatregelen en voorzieningen. Daarnaast is een voorwaardelijke verplichting opgenomen met als doel de extra prikkels die de weerkaatsing van het Erasmus MC in het Collectiegebouw kunnen oproepen, weg te nemen. Daartoe dient sprake te zijn van een op de situatie gericht beplantingsplan dat binnen twee jaar na ingebruikname van het gebouw moet zijn gerealiseerd en als zodanig in stand moet worden gehouden. Verder is een regeling opgenomen met het oog op inzicht en privacy.

Artikel 9 Algemene afwijkingsregels

Door middel van dit artikel kunnen burgemeester en wethouders afwijken van de regels ten aanzien van de maximum toegestane bouwhoogte van een gebouw ten behoeve van een architectonisch verantwoorde afronding van de bovenste bouwlaag. De bouwhoogte kan in dat geval met 0,5 meter verhoogd worden.

Overgangs- en slotregels

In artikel 10 is het overgangsrecht vastgelegd in de vorm zoals in het Besluit ruimtelijke ordening is voorgeschreven. Als laatste artikel is de slotbepaling opgenomen, welke bepaling zowel de titel van het plan als de regels bevat.

6. UITVOERBAARHEID

6.1 *Financiële uitvoerbaarheid*

Het project is een initiatief van drie partijen. Dit zijn de Stichting tot Beheer Museum Boijmans Van Beuningen, gemeente Rotterdam en Stichting De Verre Bergen. Deze drie partijen hebben in juli 2013 een intentieovereenkomst ondertekend waarin is bepaald dat het gebouw alleen gerealiseerd wordt, indien sprake is van een sluitende exploitatieraming. In de intentieovereenkomst is op basis van het taakstellend bouwbudget vastgesteld dat sprake is van een haalbare businesscase. Naast de inkomsten die door Museum Boijmans Van Beuningen in het Collectiegebouw worden gegenereerd, wordt de exploitatieraming gedekt door een schenking van de Stichting De Verre Bergen en een reeds vastgestelde, jaarlijkse bijdrage van de gemeente.

De gemeenteraad zal op basis van het Definitief Ontwerp gelijktijdig besluiten over de vaststelling van het voorliggende projectbestemmingsplan en het definitieve investeringsbesluit voor het Collectiegebouw.

Na de realisatie van het Collectiegebouw wordt de gemeente (mede-)eigenaar van het complex en wordt het verhuurd aan de eindgebruiker(s).

6.2 *Vooroverleg ex artikel 3.1.1. Bro*

Op grond van artikel 3.1.1. Bro dient bij de voorbereiding van een bestemmingsplan overleg plaats te vinden met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met die diensten van provincie en Rijk die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn. Het concept ontwerpbestemmingsplan is dan ook toegezonden aan de volgende partijen:

- Provincie Zuid-Holland;
- Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie;
- Ministerie van Defensie;
- Ministerie van Infrastructuur en Milieu;
- Rijkswaterstaat;
- Stadsregio Rotterdam;
- Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard;
- DCMR Milieudienst Rijnmond;
- Rijksluchtvaartdienst;
- Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed;
- Bureau voor Oudheidkundig Onderzoek Rotterdam (BOOR);
- Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond (VRR);
- ProRail;
- Luchtverkeersleiding Nederland;
- NV Rotterdam-Rijn Pijpleiding Maatschappij;
- Rotterdam-Antwerpen Pijpleiding;
- Deltalinqs;
- KPN Telecom;
- Tennet;
- Stedin;
- Gasunie.

Van de Gasunie, het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard en de Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond zijn formele reacties. Zij hebben aangegeven dat het plan geen aanleiding geeft tot het maken van opmerkingen. Van de overige overlegpartners is binnen de gevraagde termijn geen reactie ontvangen, waarmee aangenomen wordt dat ook zij geen aanleiding zien in het maken van opmerkingen.

II. REGELS

INHOUDSOPGAVE PLANREGELS

HOOFDSTUK 1 INLEIDENDE REGELS	53
Artikel 1 – Begrippen.....	53
Artikel 2 – Wijze van meten	56
HOOFDSTUK 2 BESTEMMINGSREGELS	57
Artikel 3 – Cultuur en ontspanning	57
Artikel 4 – Groen	59
Artikel 5 – Verkeer - Verblijfsgebied	61
Artikel 6 – Waarde – Archeologie	63
HOOFDSTUK 3 ALGEMENE REGELS	65
Artikel 7 – Antidubbelregel	65
Artikel 8 – Algemene bouwregels	65
Artikel 9 – Algemene afwijkingsregels	66
HOOFDSTUK 4 OVERGANGS- EN SLOTREGELS	67
Artikel 10 – Overgangsrecht.....	67
Artikel 11 – Slotregel.....	67

HOOFDSTUK 1 INLEIDENDE REGELS

Artikel 1 – Begrippen

In deze regels wordt verstaan onder:

Plan

het bestemmingsplan "Collectiegebouw Museum Boijmans Van Beuningen" met identificatienummer NL.IMRO.0599.BP2082DepotBvBeun-va04 van de gemeente Rotterdam.

Bestemmingsplan

de geometrisch bepaalde planobjecten met de bijbehorende regels en de daarbij behorende bijlagen.

Verbeelding

de digitale plankaart.

Verdere begrippen in alfabetische volgorde:

Aanduiding:

een geometrisch bepaald vlak of figuur, waarmee gronden zijn aangeduid waar ingevolge de regels regels worden gesteld ten aanzien van het gebruik en/of het bebouwen van deze gronden.

Aanduidingsgrens:

de grens van een aanduiding indien het een vlak betreft.

Archeologisch deskundige:

het Bureau Oudheidkundig Onderzoek Rotterdam (BOOR) of een andere door het college van burgemeester en wethouders aan te wijzen deskundige.

Bebouwing:

één of meer gebouwen en/of bouwwerken, geen gebouwen zijnde.

Bestemmingsgrens:

de grens van een bestemmingsvlak.

Bestemmingsvlak:

een geometrisch bepaald vlak met een zelfde bestemming.

Bouwaanduidingen:

alle aanduidingen met betrekking tot de wijze van bouwen en de verschijningsvorm van bouwwerken.

Bouwen:

het plaatsen, het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een bouwwerk.

Bouwgrens:

de grens van een bouwvlak.

Bouwvlak:

een geometrisch bepaald vlak, waarmee gronden zijn aangeduid, waar ingevolge de regels bepaalde gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zijn toegelaten.

Bouwwerk:

een bouwkundige constructie van enige omvang die direct en duurzaam met de aarde is verbonden.

Gebouw:

elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

Hoofdgebouw:

een of meer panden, of een gedeelte daarvan, dat noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de geldende of toekomstige bestemming van een perceel en, indien meer panden of bouwwerken op het perceel aanwezig zijn, gelet op die bestemming het belangrijkste is.

Horeca:

het bedrijfsmatig verstrekken van ter plaatse te nuttigen voedsel en dranken.

Maaiveld:

de hoogte van het terrein nadat het gereed gemaakt is voor bebouwing.

NAP:

het Normaal Amsterdams Peil; dit is de referentiehoogte waaraan hoogtemetingen in Nederland worden gerelateerd.

Normaal onderhoud:

werkzaamheden die regelmatig nodig zijn voor een goed beheer van de gronden.

Overig bouwwerk

een bouwkundige constructie van enige omvang, geen pand zijnde, die direct en duurzaam met de aarde is verbonden.

Pand

de kleinste bij de totstandkoming functioneel en bouwkundig-constructief zelfstandige eenheid die direct en duurzaam met de aarde is verbonden en betreedbaar en afsluitbaar is.

Peil:

- a. voor een bouwwerk op een perceel, waarvan de hoofdtoegang direct aan de weg grenst: de hoogte van de weg ter plaatse van die hoofdtoegang;

- b. voor een bouwwerk op een perceel, waarvan de hoofdtoegang niet direct aan de weg grenst: de hoogte van het terrein ter hoogte van die hoofdtoegang bij voltooiing van de bouw.

Publiekstoegankelijke ruimten:

ruimten die ten dienste staan van het museumdepot en toegankelijk zijn voor publiek, zoals toonzalen, verkeersruimten, educatieve ruimten, galleries, ruimten voor kleinschalige verkoop van museumgerelateerde goederen / souvenirs, en dergelijke.

Artikel 2 – Wijze van meten

2.1 Meten

Bij de toepassing van deze planregels wordt als volgt gemeten:

- a. de inhoud van een bouwwerk:
tussen de onderzijde van de begane grondvloer, de buitenzijde van de gevels (en/of het hart van de scheidingsmuren) en de buitenzijde van daken en dakkapellen.
- b. de bouwhoogte van een bouwwerk:
vanaf het peil tot aan het hoogste punt van een gebouw of van een overig bouwwerk met uitzondering van ondergeschikte bouwonderdelen, zoals schoorstenen, antennes, en naar de aard daarmee gelijk te stellen bouwonderdelen.

2.2 Ondergeschikte bouwdelen

Bij de toepassing van het bepaalde ten aanzien van het bouwen worden ondergeschikte bouwdelen, als gevel- en kroonlijsten, luifels, balkons, liftopbouwen, technische installaties, dakgoten en overstekende daken buiten beschouwing gelaten, mits de overschrijding niet meer dan 1,5 meter bedraagt.

HOOFDSTUK 2 BESTEMMINGSREGELS

Artikel 3 – Cultuur en ontspanning

3.1 Bestemmingsomschrijving

De voor “Cultuur en ontspanning” aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- a. museumdepot;

met daarbij behorende, ondersteunende en/of ondergeschikte:

- b. tentoonstellingsruimten;
- c. publiekstoegankelijke ruimten;
- d. kantoorruimten;
- e. atelier- / restauratie en studioruimten;
- f. opslag- / bergings- en/of quarantaineruimten;
- g. technische ruimten;
- h. horeca met bijbehorende terrassen;
- i. ontsluitingswegen en paden;
- j. parkeervoorzieningen;
- k. laad- en losvoorzieningen;
- l. groenvoorzieningen;
- m. water en waterhuishoudkundige voorzieningen;
- n. nutsvoorzieningen.

3.2 Bouwregels

3.2.1 Algemeen

Op of in de tot “Cultuur en ontspanning” aangewezen gronden gelden de volgende algemene bouwregels:

- a. ter plaatse van de aanduiding 'maximum bebouwingspercentage (%)' geldt, dat de gronden voor niet meer dan het aangegeven percentage bebouwd mogen worden.

3.2.2 Gebouwen

Voor het bouwen van gebouwen gelden de volgende bouwregels:

- a. gebouwen dienen binnen een bouwvlak te worden gebouwd;
- b. ter plaatse van de aanduiding 'maximum bouwhoogte (m)' geldt dat de bouwhoogte van een hoofdgebouw niet meer mag bedragen dan de aangegeven bouwhoogte;
- c. de inhoud van gebouwen voor openbaar nut en verkeer en vervoer mag niet meer dan 80 m³ bedragen.

3.2.3 Bouwwerken, geen gebouwen zijnde

Voor het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, gelden de volgende bouwregels:

- a. huisvuilcontainers (al dan niet ondergronds) mogen niet meer dan 10 m³ bedragen;

- b. de bouwhoogte van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, mag niet meer dan 3 meter bedragen.

3.3 Specifieke gebruiksregels

3.3.1 Horeca

Voor het gebruik van de gronden ten behoeve van horeca geldt dat het bruto vloeroppervlak niet meer dan 450 m² mag bedragen.

3.3.2 Daktuin en/of dakterras

Het dak van een hoofdgebouw mag gebruikt worden als daktuin en/of dakterras, waarbij geldt dat:

- a. bijbehorende bouwwerken, zoals bergingsruimten, tuinhuisen, kassen en dergelijke zijn toegestaan;
- b. het plaatsen van kunstobjecten is toegestaan;
- c. de hoogte van een afscheiding rondom een daktuin en/of dakterras niet meer dan drie meter mag bedragen.

3.4 Afwijking van de gebruiksregels

Burgemeester en wethouders kunnen met een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in 3.3.1 en toestaan dat het bruto vloeroppervlak van de functie horeca maximaal 550 m² mag bedragen.

Artikel 4 – Groen

4.1 Bestemmingsomschrijving

De voor “Groen” aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- a. groenvoorzieningen;
- b. voet- en fietspaden;
- c. waterpartijen, waterlopen en waterhuishoudkundige voorzieningen;
- d. ondergrondse parkeervoorzieningen;
- e. kleinschalige voorzieningen voor openbaar nut en verkeer en vervoer;
- f. speelvoorzieningen;
- g. straatmeubilair;
- h. ter plaatse van de specifieke bouwaanduiding 'overkraging' tevens voor een overkraging behorende tot gebouwen die toegelaten zijn krachtens een aangrenzende bouwbestemming;
- i. ter plaatse van de specifieke functieaanduiding 'terras' tevens voor ongebouwde terrassen tot een maximum van 450 m² bvo, behorend bij een aangrenzende bestemming waar horeca is toegelaten;
- j. ondergrondse constructies voor hemelwaterafvoer, ten behoeve van bouwwerken in de naastgelegen bestemming “Cultuur en ontspanning”.

4.2 Bouwregels

Op de voor “Groen” bestemde gronden mag niet worden gebouwd, behoudens:

- a. bouwwerken, geen gebouwen zijnde, welke in de bestemming passen, zoals straatmeubilair, huisvuilcontainers, niet groter dan 10 m³ (al dan niet ondergronds), bruggen, duikers;
- b. ter plaatse van de specifieke bouwaanduiding 'overkraging' een overkraging als bedoeld in het artikel 4.1 onder h, met dien verstande dat de hoogte niet meer mag bedragen dan de hoogte zoals opgenomen in de aangrenzende bouwbestemming;
- c. niet voor bewoning bestemde gebouwen voor openbaar nut, verkeer en vervoer, welke gebouwen niet groter mogen zijn 80 m³ en ondergronds moeten worden gerealiseerd.

4.3 Afwijken van de bouwregels

Terrassschermen

Burgemeester en wethouders kunnen met een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in 4.2 en toestaan dat terraschermen met een maximale hoogte van 1,6 meter worden gebouwd, met dien verstande dat deze schermen in overeenstemming zijn met de door het college vastgestelde nota "Kwaliteitseisen voor terrassen".

4.4 Specifieke gebruiksregels

Ongebouwde terrassen

Ongebouwde terrassen als bedoeld in 4.1 onder i dienen aan de volgende eisen te voldoen:

- a. nooduitgangen, brandtrappen en brandkranen dienen vrijgehouden te worden;

- b. op trottoirs dient een obstakelvrije doorloopruimte van minimaal 1,8 meter gegarandeerd te zijn;
- c. in afwijking van het bepaalde in 4.4 onder b, dient een ongebouwd terras dat niet langs een rijbaan is gesitueerd (bijvoorbeeld op een plein) een vrije doorgang van minimaal 4,5 meter te hebben.

Artikel 5 – Verkeer - Verblijfsgebied

5.1 Bestemmingsomschrijving

De voor “Verkeer - Verblijfsgebied” aangewezen gronden zijn bestemd voor

- a. voorzieningen ten behoeve van wandelen, verblijven en spelen, zoals trottoirs, voetpaden en trappen;
- b. voorzieningen voor rijdende en stilstaande voertuigen, zoals rijstroken, fietspaden, parkeerplaatsen, ondergrondse parkeergarage, fietsenstallingen en ondergrondse expeditiestraten;
- c. groenvoorzieningen;
- d. waterpartijen, waterlopen en overige in het kader van de waterhuishouding nodige voorzieningen, zoals taluds, keerwanden en beschoeiingen;
- e. geluidswerende voorzieningen;
- f. bouwwerken voor kleinschalige openbaar nutsvoorzieningen, verkeer- en vervoersvoorzieningen;
- g. ongebouwde terrassen, behorend bij een aangrenzende bestemming waar horeca is toegelaten;
- h. ter plaatse van de specifieke bouwaanduiding 'overkraging' tevens voor een overkraging behorende tot gebouwen die toegelaten zijn krachtens een aangrenzende bouwbestemming.

5.2 Bouwregels

Algemeen

Op de voor “Verkeer - Verblijfsgebied” bestemde gronden mag niet worden gebouwd, behoudens:

- a. in de bestemming passende bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zoals straatmeubilair, al dan niet ondergrondse huisvuilcontainers niet groter dan 10 m³,abri's, fietsenstallingen, reclame-uitingen, verfraaiingselementen, portalen ten behoeve van de bewegwijzering;
- b. niet voor bewoning bestemde gebouwen voor openbaar nut, verkeer en vervoer, welke gebouwen niet groter mogen zijn 80 m³ en ondergronds moeten worden gerealiseerd;
- c. ondergrondse parkeergarages;
- d. ter plaatse van de specifieke bouwaanduiding 'overkraging' een overkraging als bedoeld in het artikel 5.1 onder h, met dien verstande dat de hoogte niet meer mag bedragen dan de hoogte zoals opgenomen in de aangrenzende bouwbestemming.

5.3 Afwijken van de bouwregels

Terrasschermen

Burgemeester en wethouders kunnen met een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in 5.2 en toestaan dat terraschermen met een maximale hoogte van 1,6 meter worden gebouwd, met dien verstande dat deze schermen in overeenstemming zijn met de door het college vastgestelde nota “Kwaliteitseisen voor terrassen”.

5.4 Specifieke gebruiksregels

Ongebouwde terrassen

Ongebouwde terrassen als bedoeld in 5.1 onder g dienen aan de volgende eisen te voldoen:

- a. nooduitgangen, brandtrappen en brandkranen dienen vrijgehouden te worden;
- b. op trottoirs dient een obstakelvrije doorloopruimte van minimaal 1,8 meter gegarandeerd te zijn;
- c. in afwijking van het bepaalde in 5.4 onder b, dient een ongebouwd terras dat niet langs een rijbaan is gesitueerd (bijvoorbeeld op een plein) een vrije doorgang van minimaal 4,5 meter te hebben.

Artikel 6 – Waarde – Archeologie

6.1 Bestemmingsomschrijving

De voor “Waarde - Archeologie” aangewezen gronden zijn, behalve voor de daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd voor behoud van de aan de gronden eigen zijnde archeologische waarden.

6.2 Bouwregels

- 6.2.1 In het belang van de archeologische monumentenzorg dient de aanvrager van een omgevingsvergunning een rapport aan burgemeester en wethouders te overleggen van een archeologisch deskundige waarin de archeologische waarde van het terrein dat blijkens de aanvraag zal worden verstoord, naar het oordeel van burgemeester en wethouders in voldoende mate is vastgesteld.

Deze bepaling heeft uitsluitend betrekking op aanvragen om omgevingsvergunning voor bouwwerken (waaronder begrepen het heien van heipalen en het slaan van damwanden) welke voldoen aan de oppervlakte- en/of dieptematen welke genoemd zijn in 6.3.1.

- 6.2.2 Burgemeester en wethouders kunnen in het belang van de archeologische monumentenzorg aan een omgevingsvergunning de volgende regels verbinden:
- a. de verplichting tot het treffen van technische maatregelen waardoor archeologische monumenten in de bodem kunnen worden behouden;
 - b. de verplichting tot het doen van archeologisch onderzoek;
 - c. de verplichting de activiteit die tot bodemverstoring leidt, te laten begeleiden door een archeologisch deskundige.

6.3 Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden

6.3.1 Verbod

In het belang van de archeologische monumentenzorg is het verboden zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van burgemeester en wethouders de in 6.3.2 onder a t/m f genoemde werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden uit te voeren of te doen c.q. te laten uitvoeren die dieper reiken dan 2,5 meter beneden NAP en die tevens een terreinoppervlak groter dan 200 m² beslaan.

6.3.2 Vergunningsplichtige werken c.q. werkzaamheden

Het vergunningvereiste betreft de volgende werken c.q. werkzaamheden:

- a. grondbewerkingen (van welke aard dan ook);
- b. het aanbrengen van diepwortelende beplantingen en/of bomen;
- c. het indrijven van voorwerpen in de bodem;
- d. het wijzigen van het maaiveldniveau door ontginnen, bodem verlagen, afgraven;
- e. het ingraven van ondergrondse kabels en leidingen en daarmee verband houdende constructies e.d.;
- f. het aanleggen van waterlopen of het vergraven van bestaande waterlopen.

6.3.3 Uitzonderingen

Het vergunningvereiste geldt niet voor bedoelde activiteiten gericht op het normale onderhoud en beheer van de betreffende gronden en welke in uitvoering waren ten tijde van inwerkingtreding van dit bestemmingsplan en evenmin voor bestaande weg- en leidingcunetten.

6.3.4 Voorwaarden verlening omgevingsvergunning

Vergunning wordt verleend nadat de aanvrager een rapport aan burgemeester en wethouders heeft overgelegd van een archeologisch deskundige waarin de archeologische waarde van het terrein dat blijkens de aanvraag zal worden verstoord, naar het oordeel van burgemeester en wethouders in voldoende mate is vastgesteld.

6.3.5 Opnemen regels in vergunning

Aan een vergunning kunnen de volgende regels worden verbonden:

- a. de verplichting tot het treffen van technische maatregelen waardoor archeologische monumenten in de bodem kunnen worden behouden;
- b. de verplichting tot het doen van archeologisch onderzoek;
- c. de verplichting de activiteit die tot bodemverstoring leidt, te laten begeleiden door een archeologisch deskundige.

HOOFDSTUK 3 ALGEMENE REGELS

Artikel 7 – Antidubbelregel

Grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, blijft bij de beoordeling van latere bouwplannen buiten beschouwing.

Artikel 8 – Algemene bouwregels

8.1 Voorwaardelijke verplichting windhinder

Bouwen met een bouwhoogte van 20 meter of meer is alleen toegestaan, indien de aanvrager van de omgevingsvergunning een onderzoek naar windhinder en windgevaar overlegt. Dit onderzoek moet naar het oordeel van burgemeester en wethouders in voldoende mate inzicht bieden in de mogelijke gevolgen voor het lokale windklimaat in de gebouwde omgeving, alsmede de eventueel daar uit voortvloeiende te treffen maatregelen en voorzieningen.

8.2 Voorwaardelijke verplichting bezonning

Bouwen met een bouwhoogte van 20 meter of meer is alleen toegestaan, indien de aanvrager van de omgevingsvergunning een onderzoek naar bezonning overlegt. Dit onderzoek moet naar het oordeel van burgemeester en wethouders in voldoende mate inzicht bieden dat geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de lichttoetreding/bezonning ten opzichte van aangrenzende bebouwing.

8.3 Voorwaardelijke verplichtingen reflectie

8.3.1 Bouwen met een bouwhoogte van 20 meter of meer is alleen toegestaan, indien de aanvrager van de omgevingsvergunning een onderzoek naar reflectie(s) overlegt. Dit onderzoek moet naar het oordeel van burgemeester en wethouders in voldoende mate inzicht bieden dat ten opzichte van aangrenzende bebouwing geen onevenredige hinder optreedt als gevolg van reflectie(s).

8.3.2 Als wordt gebouwd met een bouwhoogte van 20 m of meer en het gebouw wordt voorzien van een spiegelende gevel, dient de westelijke/zuidelijke gevel, voor zover deze niet wordt afgeschermd door de in 8.3.3. bedoelde beplanting, deels niet-spiegelend te worden uitgevoerd, op een zodanige wijze dat de weerspiegeling van het Erasmus MC-complex via de gevel van het collectiegebouw van en naar (de buitenruimte van) de kinderspsychiatrische kliniek van Erasmus MC doelmatig wordt voorkomen, en dat de weerspiegeling van het Erasmus MC-complex via het collectiegebouw naar openbaar toegankelijk gebied buiten dat complex wordt voorkomen.

8.3.3 Indien op de gronden met de bestemming “Cultuur en ontspanning” een gebouw wordt gerealiseerd, dient binnen een jaar na het voltooiën van dat gebouw, aan de westzijde daarvan, in het plandeel met de bestemming “Groen”, een doelmatige beplanting te worden gerealiseerd en in stand gehouden te worden. De in de bijlage bij dit bestemmingsplan gevoegde ‘Beplantingsvisie Collectiegebouw d.d. 19 oktober 2015’ voorziene beplanting op die locatie, wordt in ieder geval aangemerkt als een doelmatige beplanting als bedoeld in deze bepaling.

8.4 Voorwaardelijke verplichting privacy en inkijk

- 8.4.1 Vanuit een voor het publiek toegankelijke ruimte in een gebouw op gronden met de bestemming “Cultuur en ontspanning” mag geen zicht mogelijk zijn op de kliniek en de buitenruimte van de Kinderpsychiatrische afdeling van het Erasmus MC.
- 8.4.2 Vanaf een dakterras op een gebouw op gronden met de bestemming “Cultuur en ontspanning” mag geen zicht mogelijk zijn op de kliniek en de buitenruimte van de Kinderpsychiatrische afdeling van het Erasmus MC.

Artikel 9 – Algemene afwijkingsregels

9.1 Bouwhoogte ten behoeve van architectonisch verantwoorde afronding

Burgemeester en wethouders kunnen middels een omgevingsvergunning afwijken van de regels van dit bestemmingsplan ten aanzien van de maximum toegestane bouwhoogte van een gebouw, mits de overschrijding niet meer bedraagt dan 0,5 meter, uitsluitend toe te passen ingeval extra bouwhoogte nodig is voor een architectonisch verantwoorde afronding van de bovenste bouwlaag.

9.2 Maten, afmetingen en percentages

Burgemeester en wethouders kunnen met een omgevingsvergunning afwijken van de bij recht in de regels gegeven maten, afmetingen, percentages tot niet meer dan 10% van die maten, afmetingen en percentages

HOOFDSTUK 4 OVERGANGS- EN SLOTREGELS

Artikel 10 – Overgangsrecht

10.1 Overgangsrecht bouwwerken

10.1.1 Een bouwwerk dat op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan aanwezig of in uitvoering is, dan wel gebouwd kan worden krachtens een omgevingsvergunning, en afwijkt van het plan, mag, mits deze afwijking naar aard en omvang niet wordt vergroot,

- a. gedeeltelijk worden vernieuwd of veranderd;
- b. na het teniet gaan ten gevolge van een calamiteit geheel worden vernieuwd of veranderd, mits de aanvraag van de omgevingsvergunning wordt gedaan binnen twee jaar na de dag waarop het bouwwerk is teniet gegaan.

10.1.2 Burgemeester en wethouders kunnen éénmalig afwijken van het bepaalde in 10.1.1 voor het vergroten van de inhoud van een bouwwerk als bedoeld in het eerste lid met maximaal 10%.

10.1.3 Het bepaalde in 10.1.1 is niet van toepassing op bouwwerken die weliswaar bestaan op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan, maar zijn gebouwd zonder vergunning en in strijd met het daarvoor geldende plan, daaronder begrepen de overgangsbepaling van dat plan.

10.2 Overgangsrecht gebruik

10.2.1 Het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet.

10.2.2 Het is verboden het met het bestemmingsplan strijdige gebruik, bedoeld in 10.2.1, te veranderen of te laten veranderen in een ander met dat plan strijdige gebruik, tenzij door deze verandering de afwijking naar aard en omvang wordt verkleind.

10.2.3 Indien het gebruik, bedoeld in 10.2.1, na het tijdstip van inwerkingtreding van het plan voor een periode langer dan een jaar wordt onderbroken, is het verboden dit gebruik daarna te hervatten of te laten hervatten.

10.2.4 Het bepaalde in 10.2.1 is niet van toepassing op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen van dat plan.

Artikel 11 – Slotregel

Deze regels worden aangehaald als: Regels van het bestemmingsplan “Collectiegebouw Museum Boijmans Van Beuningen”, gemeente Rotterdam.

III. BIJLAGEN BIJ DE REGELS (APART BIJGEVOEGD)

IV. BIJLAGEN BIJ DE TOELICHTING (APART BIJGEVOEGD)

IV VERBEEELDING

Postbus 6083
3002 AB Rotterdam
email: info@bodg.nl
tel: 06-48384580

